

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства охорони
здоров'я України
від 10 жовтня 2023 року № 1769

Зміни
до Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників.
Випуск 78 «Охорона здоров'я»

1. У тексті слова «Закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної»» в усіх відмінках замінити словами «Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної»» у відповідному відмінку.

2. У розділі «Керівники»:

1) абзац п'ятий пункту 1 після слів «або 1501 «Державне управління» доповнити словами: «або 229 «Громадське здоров'я»»;

2) пункт 2 викласти у такій редакції:

**«2. ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР ЦЕНТРУ КОНТРОЛЮ ТА
ПРОФІЛАКТИКИ ХВОРОБ - ГОЛОВНИЙ ДЕРЖАВНИЙ САНІТАРНИЙ
ЛІКАР**

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію системи громадського здоров'я.

Керує згідно з чинним законодавством виробничо-господарською та фінансово-економічною діяльністю закладу громадського здоров'я, відповідає за фінансово-господарські результати його діяльності. Організовує розробку та забезпечує реалізацію довгострокової стратегії розвитку закладу.

Організовує формування та моніторинг виконання операційних планів. Забезпечує виконання усіх зобов'язань перед державним та місцевим бюджетами, державними позабюджетними соціальними фондами, постачальниками, замовниками та кредиторами, а також виконання господарських і трудових договорів.

Організовує роботу та ефективну взаємодію всіх структурних підрозділів, спрямовує їх діяльність на розвиток і вдосконалення з урахуванням соціальних та ринкових пріоритетів, підвищення ефективності роботи закладу громадського

здоров'я. Вживає заходів щодо забезпечення закладу громадського здоров'я кваліфікованими працівниками, а також використання знань та досвіду працівників. Відбирає та призначає працівників на вакантні посади закладу. Забезпечує професійний розвиток працівників. Вживає заходів щодо додержання вимог законодавства про охорону навколишнього середовища. Забезпечує розроблення, укладення і виконання колективного договору. Вирішує питання щодо фінансово-економічної та господарської діяльності закладу громадського здоров'я в межах наданих йому прав, доручає виконання окремих організаційно-господарських функцій іншим посадовим особам: заступникам директора, керівникам структурних підрозділів закладу громадського здоров'я. Здійснює зовнішнє представництво закладу в адміністративних органах, засобах масової інформації тощо. Захищає інтереси закладу охорони здоров'я в суді, органах державної влади та управління. Забезпечує дотримання вимог трудового законодавства. Забезпечує створення на робочому місці в кожному структурному підрозділі безпечних і сприятливих умов праці, а також забезпечує додержання вимог законодавства у сфері охорони праці. Забезпечує виконання вимог протипожежної безпеки. Затверджує правила внутрішнього трудового розпорядку, тривалість щоденної роботи та графіки змінності з додержанням установленої тривалості робочого тижня.

Відповідає за реалізацію основних оперативних функцій громадського здоров'я в межах території відповідної області, міста Києва, міста Севастополя, Автономної Республіки Крим, зокрема щодо: здійснення епідеміологічного нагляду і аналізу; проведення оцінки ризиків для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення регіону; проведення за результатами такої оцінки відповідних профілактичних, обстежувальних, консультаційних та інших заходів; надання рекомендацій щодо усунення ризиків у сфері санітарно-епідемічного благополуччя населення; індикацію та ідентифікацію збудників інфекційних хвороб; реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я; здійснення аналізу ефективності функціонування системи громадського здоров'я та її окремих елементів; збирання та обробку інформації у сфері громадського здоров'я; аналіз детермінант здоров'я, заходів впливу на детермінанти здоров'я та заходів, спрямованих на запобігання виникненню, зменшення та подолання нерівності щодо здоров'я та інших функцій, які здійснюють центри контролю і профілактики хвороб відповідно до Закону України «Про систему громадського здоров'я».

Здійснює повноваження головного державного санітарного лікаря відповідної області, міста Києва, міста Севастополя, Автономної Республіки Крим, визначені Законом України «Про систему громадського здоров'я».

Повинен знати: Конституцію України, Закони України, Акти Президента України, постанови та розпорядження Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, інші нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів

управління і закладів охорони здоров'я; організацію системи громадського здоров'я; податкове та екологічне законодавство; перспективи, вітчизняні і світові тенденції технологічного, технічного, економічного і соціального розвитку галузі і закладу охорони здоров'я; можливості ефективного використання виробничих потужностей, наявних технологічних процесів, їх реструктуризації або заміни; кадрові ресурси закладу охорони здоров'я; методи господарювання та управління; кон'юнктуру ринку; порядок укладення і виконання господарських та фінансових договорів, галузевих тарифних угод, колективних договорів та регулювання соціально-трудових відносин; основи економіки, менеджменту, маркетингу, організацію виробництва, праці та управління; етику ділового спілкування та ведення переговорів; трудове законодавство, технології інформаційного забезпечення управління, форми та методи роботи із засобами масової інформації; правила ділового етикету; сучасні засоби комунікацій та зв'язку; сучасну наукову літературу та науково-практичну періодику за фахом; методику визначення потреби в лікарських засобах, медичних виробках, обладнанні; специфіку менеджменту і маркетингу в галузі охорони здоров'я; завдання, обов'язки та повноваження головного державного санітарного лікаря відповідно до чинного законодавства; основні оперативні функції громадського здоров'я та заходи щодо їх реалізації, зокрема основні принципи епідеміологічного нагляду і аналізу інфекційних та неінфекційних хвороб, проведення оцінки ризиків для здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення регіону, проведення заходів для усунення ризиків у сфері санітарно-епідемічного благополуччя населення, основні принципи профілактики інфекційних та неінфекційних хвороб, принципи реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я, методи здійснення аналізу ефективності функціонування системи громадського здоров'я, методи збирання та обробки інформації у сфері громадського здоров'я, аналізу детермінант здоров'я, заходів впливу на детермінанти здоров'я та заходів, спрямованих на запобігання виникненню, зменшення та подолання нерівності щодо здоров'я та інше.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги. Вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань «Охорона здоров'я», проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медико-профілактичного профілю, спеціалізація з «Організації і управління охороною здоров'я». Або вища освіта другого (магістерського) рівня зі спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань 22 «Охорона здоров'я». Або вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань «Охорона здоров'я», проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медико-профілактичного профілю та друга вища освіта другого (магістерського) рівня зі спеціальності «Менеджмент» галузі знань 07 «Управління та адміністрування» або у галузі знань

28 «Публічне управління та адміністрування». Безперервний професійний розвиток. Стаж роботи на керівних посадах – не менше 5 років.»;

3) абзац п'ятий пункту 11 викласти в такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги. Вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Організація управління охороною здоров'я» або вища освіта другого (магістерського) рівня зі спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань 22 «Охорона здоров'я». Стаж роботи за спеціальністю та за фахом «Організація і управління охороною здоров'я» для заступника начальника Головного управління, управління – не менше 8 років; для заступника начальника самостійного відділу, служби зазначений стаж – не менше 7 та 5 років, відповідно. Стажування в органах управління вищого рівня.»;

4) абзац п'ятий пункту 12 викласти в такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги. Вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань 22 «Охорона здоров'я». Спеціалізація за фахом «Організація управління охороною здоров'я» або вища освіта другого (магістерського) рівня зі спеціальності «Громадське здоров'я» галузі знань 22 «Охорона здоров'я». Стаж роботи за лікарською спеціальністю та за фахом «Організація і управління охороною здоров'я» для начальника Головного управління, управління – не менше 10 років; для начальника самостійного відділу, служби зазначений стаж – не менше 8 та 6 років, відповідно. Стажування в органах управління вищого рівня.»;

5) Абзац п'ятий пункту 13 викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги. Вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань «Охорона здоров'я», проходження інтернатури за однією з лікарських спеціальностей з наступною спеціалізацією за профілем структурного підрозділу. Стаж роботи за фахом не менше 3 років.

До роботи на посаді керівника медичної лабораторії закладу охорони здоров'я та лабораторії закладу громадського здоров'я також допускаються особи, які здобули вищу освіту другого (магістерського) рівня у галузі знань «Біологія» з наступною спеціалізацією за профілем структурного підрозділу. Стаж роботи за фахом не менше 3 років.»;

б) пункт «КВАЛІФІКАЦІЙНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАСТУПНИКА ГОЛОВНОГО ДЕРЖАВНОГО САНІТАРНОГО ЛІКАРЯ» виключити.

3. У розділі «Професіонали»:

1) у пункті 3 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац перший після речення п'ятого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними

несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац другий після слів «... сучасні методики виконання акушерських та ургентних гінекологічних операцій і маніпуляцій, а також реанімації;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях акушерсько-гінекологічного профілю;»;

2) у пункті 6 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення п'ятого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «... основи раціональної інфузійної та трансфузійної терапії» доповнити словами «..., зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, станах, що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій;»;

3) у пункті 7 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення другого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «... діагностику і інтенсивну терапію дітей, що перебувають у критичному стані, виникнення якого зумовлене тяжкими захворюваннями, отруєннями, травмами, опіковою хворобою, оперативними втручаннями;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, станах, що загрожують життю хворого, захворюваннях та станах, що потребують застосування спеціальних методів лікування, протекції життєвих функцій;»;

4) у пункті 10 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення першого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- в абзаці третьому слова «...; основи трансфузіології;» замінити словами «...;

основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях гематологічного профілю»;

5) у пункті 11 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення першого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- в абзаці третьому слова «...; основи трансфузіології» замінити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях гематологічного профілю у дітей»;

- додати абзац такого змісту: «Дія цього пункту припиняється з 01 січня 2026 року.»;

б) у пункті 12 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- в абзаці другому після слів «...; аспіраційну та трепанобіопсію кісткового мозку, люмбальну пункцію» знаки та слова «..., трансфузійну терапію;» замінити знаками та словами «..., проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- в абзаці третьому знаки та слова «..., трансфузійну терапію;» замінити знаками та словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, онкологічних (гематологічні та солідні пухлини) та гематологічних захворюваннях у дітей.»;

7) у пункті 15 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення першого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; методи невідкладної медичної допомоги при ювенільних кровотечах, пухлинах, апоплексії яєчників;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях гінекологічного профілю у дітей та підлітків.»;

8) у пункті 16 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення першого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; принципи первинної, вторинної та третинної профілактики злоякісних новоутворень;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях онкогінекологічного профілю;»;

9) у пункті 32 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення четвертого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; питання інтенсивної терапії та реанімації у дорослих і дітей, їх особливості у осіб літнього і старечого віку;» доповнити словами «...; основи раціональної інфузійної та трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, шоківих станах та опіковій хворобі;»;

10) у пункті 39 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення другого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; принципи інтенсивної терапії та реанімації;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та нейрохірургічних втручаннях;»;

11) у пункті 40 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення другого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; принципи інтенсивної терапії та реанімації;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та нейрохірургічних

втручаннях у дітей»;»;

12) у пункті 41 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення третього доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування «штучної нирки»;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях нефрологічного профілю»;»;

13) у пункті 42 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення третього доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; принципи і методи інтенсивної терапії та реанімації в нефрології, показання та протипоказання до застосування «штучної нирки»;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях нефрологічного профілю у дітей»;»;

14) пункт 44 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)» доповнити абзацом такого змісту: «Дія цього пункту припиняється з 01 січня 2026 року.»;

15) у пункті 45 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення другого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; питання інтенсивної терапії, реанімації, фізіотерапії та відновлювального лікування в травматології і ортопедії»;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях та травмах опорно-рухової системи»;»;

16) у пункті 46 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім

стоматології)»:

- абзац другий після речення другого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; фізіологію та патофізіологію системи згортання крові, термічного і радіаційного ураження;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах, захворюваннях та травмах опорно-рухової системи у дітей.»;

17) у пункті 55 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення п'ятого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; організацію роботи швидкої та невідкладної медичної служби;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та невідкладних станах.»;

18) у пункті 75 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- в абзаці першому слова «...; проводить інфузійну терапію, в т. ч. інфузійну реанімацію, лікування гострих порушень згортання крові;» замінити словами «...; проводить інфузійну та трансфузійну терапію, здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- в абзаці другому слова «...; основи інфузійної терапії» замінити словами «...; основи інфузійної та трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та невідкладних станах.»;

19) у пункті 78 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення другого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; клініку і діагностику інфекційних захворювань та «гострого живота.»» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та

захворюваннях терапевтичного профілю;»;

20) пункт 84 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)» викласти у такій редакції:

«84. ЛІКАР-ТРАНСФУЗІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується чинним законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління, суб'єктів системи крові та закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії, організацію системи крові.

Забезпечує кваліфіковану діяльність суб'єктів системи крові. Організовує та здійснює залучення донорів крові та компонентів крові, управління донорським фондом. Організовує та здійснює медичний огляд донорів крові та компонентів крові, заготівлю, тестування, переробку та додаткову обробку, зберігання, розподіл та реалізацію, транспортування донорської крові та компонентів крові. Організовує та здійснює управління запасами донорської крові та компонентів крові. Організовує та забезпечує простежуваність донорської крові та компонентів крові, гемонагляд.

Забезпечує кваліфіковану діяльність лікарняних банків крові та лабораторій трансфузійної імунології в закладах охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії. Організовує та здійснює зберігання та розподіл донорської крові та компонентів крові в закладі охорони здоров'я, управління запасами донорської крові та компонентів крові. Організовує та контролює належне застосування донорської крові та компонентів крові, клінічний трансфузійний процес, здійснення передтрансфузійних імуногематологічних досліджень. Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій, вживає заходи з профілактики трансфузійних реакцій. Організовує та забезпечує простежуваність донорської крові та компонентів крові, гемонагляд.

Надає невідкладну медичну допомогу при масових ураженнях. Забезпечує належний санітарно-гігієнічний режим, бере участь в проведенні протиепідемічних заходів. Дотримується принципів медичної деонтології. Здійснює діяльність із залученням лікарів інших спеціальностей. Керує роботою середнього медичного персоналу. Веде лікарську документацію. Бере активну участь в поширенні медичних знань та пропаганді здорового способу життя. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні акти, що регламентують діяльність органів управління, суб'єктів системи крові та

закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії, діяльність системи крові; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність лікаря-трансфузіолога; діагностику кровотеч із двох основних груп (з порушенням у системі згортання та посттравматичних); проблеми донорства, діяльності суб'єктів системи крові та закладів охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії; виробничу та клінічну трансфузіологію; основи гематології, імунології, медичної генетики; сучасні технології в діяльності суб'єктів системи крові, лікарняних банків крові та лабораторій трансфузійної імунології в закладах охорони здоров'я, що надають послуги з трансфузії; залучення донорів крові та компонентів крові, управління донорським фондом; методи обстеження донорів крові та компонентів крові, клітин крові та кісткового мозку; сучасну номенклатуру компонентів крові, методи заготівлі, переробки та додаткової обробки донорської крові та компонентів крові, їх зберігання, механізм дії, показання до використання; методологію управління запасами донорської крові та компонентів крові; гемо- і кріо-консерванти; сучасну номенклатуру препаратів крові, технологію їх виготовлення, зберігання, механізм дії, показання до використання; сучасну номенклатуру кровозамінників, механізм дії, показання до використання; техніку трансфузії крові та компонентів крові; сучасне обладнання для заготівлі, переробки, додаткової обробки, зберігання та транспортування донорської крові та компонентів крові; організацію трансфузійної терапії закладах охорони здоров'я та на догоспітальному етапі; принципи компонентної терапії; методи і техніку трансфузій; принципи профілактики та лікування несприятливих трансфузійних ускладнень; основи та принципи «Медицини катастроф»; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом і методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-трансфузіолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст (магістр) у галузі знань «Медицина» за спеціальністю «Лікувальна справа» або «Педіатрія». Проходження інтернатури за однією із лікарських спеціальностей, крім спеціальностей лабораторного, медико-профілактичного, медико-психологічного, стоматологічного профілю з наступною спеціалізацією за фахом «Трансфузіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-трансфузіолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю

«Медицина» або «Педіатрія», або освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст (магістр) у галузі знань «Медицина» за спеціальністю «Лікувальна справа» або «Педіатрія». Проходження інтернатури за однією із лікарських спеціальностей, крім спеціальностей лабораторного, медико-профілактичного, медико-психологічного, стоматологічного профілю з наступною спеціалізацією за фахом «Трансфузіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-трансфузіолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст (магістр) у галузі знань «Медицина» за спеціальністю «Лікувальна справа» або «Педіатрія». Проходження інтернатури за однією із лікарських спеціальностей, крім спеціальностей лабораторного, медико-профілактичного, медико-психологічного, стоматологічного профілю з наступною спеціалізацією за фахом «Трансфузіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-трансфузіолог: вища освіта другого (магістерського) рівня у галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст (магістр) у галузі знань «Медицина» за спеціальністю «Лікувальна справа» або «Педіатрія». Проходження інтернатури за однією із лікарських спеціальностей, крім спеціальностей лабораторного, медико-профілактичного, медико-психологічного, стоматологічного профілю з наступною спеціалізацією за фахом «Трансфузіологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.»;

21) у пункті 86 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення п'ятого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; клініку інфекційних захворювань, «гострого живота», суміжних станів;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях урологічного профілю;»;

22) у пункті 87 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім

стоматології)»:

- абзац другий після речення шостого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; клініку інфекційних захворювань, «гострого живота» тощо, особливості їх перебігу у дітей;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та захворюваннях урологічного профілю у дітей;»;

23) у пункті 91 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення п'ятого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; клініку інфекційних захворювань, «гострого живота», суміжних станів;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях;»;

24) у пункті 93 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

абзац другий після речення п'ятого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

абзац третій після слів «...; клініку інфекційних захворювань, «гострого живота», суміжних станів та особливості їх перебігу у дітей;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях у дітей;»;

25) у пункті 94 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення другого доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; специфічну та неспецифічну фармакотерапію, хіміотерапію, променеву терапію;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах

та хірургічних втручаннях;»;

26) у пункті 96 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення третього доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; клініку інфекційних захворювань, «гострого живота», суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях;»;

27) у пункті 97 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- речення п'яте абзацу другого викласти у такій редакції: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; питання інтенсивної терапії;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях;»;

28) у пункті 98 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення третього доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; клініку інфекційних захворювань, «гострого живота», суміжних станів, особливості їх перебігу у дітей;» доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях;»;

29) у пункті 99 підрозділу «Професіонали в галузі лікувальної справи (крім стоматології)»:

- абзац другий після речення третього доповнити реченням такого змісту: «Проводить трансфузійну терапію та здійснює нагляд за серйозними несприятливими випадками та реакціями, під час або після трансфузії, надає кваліфіковану допомогу при виникненні серйозних несприятливих реакцій.»;

- абзац третій після слів «...; клініку «гострого живота», суміжних станів;»

доповнити словами «...; основи трансфузійної терапії, зокрема особливості трансфузіологічної тактики при масивних кровотечах та хірургічних втручаннях;»;

30) пункти 1-3, 11 підрозділу «Професіонали в галузі медико-профілактичної справи» викласти у такій редакції:

«1. ЛІКАР-БАКТЕРІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Організовує та виконує лабораторні дослідження біологічного матеріалу, проб з об'єктів середовища життєдіяльності людини з метою діагностики та профілактики бактеріальних та грибкових інфекцій (в тому числі інфекцій, пов'язаних з наданням медичної допомоги) і моніторингу за циркуляцією збудників серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини. Проводить серологічне, молекулярно-біологічне, біохімічне типування виділених збудників для цілей епідеміологічного моніторингу та інфекційного контролю. Визначає чутливість та механізми стійкості клінічно значущих збудників інфекцій до протимікробних препаратів. Бере участь в розслідуванні виникнення надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я, пов'язаних із біологічними чинниками бактеріальної етіології (епідемій, спалахів інфекційних хвороб, у тому числі інфекцій, пов'язаних із наданням медичної допомоги) з метою встановлення причин їх виникнення, визначення етіології, джерела та факторів передачі.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень. Консультує лікарів щодо інформативності та діагностичного значення лабораторних тестів, вибору ефективного діагностичного алгоритму, уникнення гіпердіагностики; проводить періодичний аналіз відповідності призначених лабораторних досліджень клінічній задачі. Працює в міждисциплінарних групах з питань діагностики, лікування та моніторингу захворювань. Надає консультативну допомогу замовникам лабораторних послуг щодо різних аспектів лабораторних досліджень, зокрема направлення на обстеження, підготовки пацієнта до лабораторного дослідження, відбору, обробки, транспортування та зберігання біологічного матеріалу. Контролює виконання аналізів на місці лікування. Узгоджує з лікарями критичні значення, межі прийняття клінічних рішень, референтні значення досліджуваних лабораторних показників.

Контролює вибір, верифікацію та валідацію методик досліджень, встановлення

невизначеності результатів досліджень, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність лікаря-бактеріолога; мікробіологію, епідеміологію, інфекційну імунологію; сучасні принципи систематики та номенклатури мікроорганізмів; основні питання етіології, патогенезу та клініки бактеріальних інфекцій; методи діагностики та диференційної діагностики бактеріальних інфекцій; основи лікування та профілактики бактеріальних інфекцій; методи мікробіологічного контролю за станом середовища життєдіяльності людини і здоров'ям людини;

принципи аналітичних методів, що використовуються для лабораторного дослідження матеріалу з метою діагностики та профілактики бактеріальних і грибкових інфекцій (бактеріоскопічних, бактеріологічних, біохімічних, серологічних, молекулярно-біологічних, мас-спектрометричних тощо);

чинні міжнародні та національні рекомендації у сфері епідагляду за

інфекційними хворобами; завдання та оперативні функції системи громадського здоров'я; підходи до розробки, планування, реалізації та оцінки якості і ефективності заходів щодо забезпечення епідемічного благополуччя населення; основні принципи системи профілактики, виявлення джерел та факторів передачі збудників інфекційних хвороб, ліквідації їх осередків; основні принципи та методи епідеміологічних розслідувань епідемій та спалахів, встановлення причин їх виникнення; фактори передачі та розповсюдження інфекцій; принципи визначення меж осередків хвороб та масштабів поширення, а також заходів щодо їх локалізації та ліквідації;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання зразків біологічного матеріалу та проб з об'єктів середовища життєдіяльності людини для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистики, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

основи доказової медицини, показники клінічної ефективності діагностичних тестів; принципи інтерпретації результатів лабораторних досліджень;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

правила роботи з інфікованим матеріалом, техніку безпеки та забезпечення протиепідемічного режиму при роботі з біологічними агентами 1-4 груп небезпеки; методи та заходи безпечного виконання робіт, правила поведінки з відходами та охорони навколишнього середовища; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних

ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-бактеріолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої лікарської спеціальності – спеціалізація за фахом «Бактеріологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-бактеріолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Бактеріологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-бактеріолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Бактеріологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-бактеріолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та

лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Бактеріологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

2. ЛІКАР-ВІРУСОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Організовує і виконує лабораторні дослідження з метою діагностики вірусних інфекцій та нагляду за циркуляцією вірусів серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини. Проводить вірусологічне, серологічне, молекулярно-біологічне виявлення та типування збудників вірусних інфекцій для цілей епідеміологічного моніторингу та інфекційного контролю. Бере участь в прогнозуванні захворюваності і етіологічній розшифровці спалахів, а також сезонних підйомів захворювань вірусної та неясної етіології, проведенні протиепідемічних та профілактичних заходів.

Планує та проводить внутрішньолaboratorний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень. Консультує лікарів щодо інформативності та діагностичного значення лабораторних тестів, вибору ефективного діагностичного алгоритму, уникнення гіпердіагностики; проводить періодичний аналіз відповідності призначених лабораторних досліджень клінічній задачі. Працює в міждисциплінарних групах з питань діагностики, лікування та моніторингу захворювань. Надає консультативну допомогу замовникам лабораторних послуг щодо різних аспектів лабораторних досліджень, зокрема направлення на обстеження, підготовки пацієнта до лабораторного дослідження, відбору, обробки, транспортування та зберігання біологічного матеріалу. Контролює виконання аналізів на місці лікування. Узгоджує з лікарями критичні значення, межі прийняття клінічних рішень, референтні значення досліджуваних лабораторних показників.

Контролює вибір, верифікацію та валідацію методик досліджень, встановлення невизначеності результатів досліджень, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, а також приймальні випробування обладнання, засобів виміральної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами

процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність лікаря-вірусолога;

мікробіологію, епідеміологію, інфекційну імунологію; сучасну класифікацію вірусів, їх природу, походження, структуру та основні властивості; характеристику та методи культивування різних груп вірусів; сучасні дані щодо різноманітності форм і типів взаємодії вірусів та клітин, визначення особливостей цитопатичних змін при вірусній інфекції; основні питання етіології, патогенезу та клініки інфекційних хвороб; методи діагностики та диференційної діагностики вірусних інфекцій; основи лікування та профілактики вірусних інфекцій; методи контролю за станом середовища життєдіяльності людини і здоров'ям людини;

принципи аналітичних методів, що використовуються в лабораторній діагностиці вірусних інфекцій;

чинні міжнародні та національні рекомендації у сфері епідагляду за інфекційними хворобами; завдання та оперативні функції системи громадського здоров'я; підходи до розробки, планування, реалізації та оцінки якості і ефективності заходів щодо забезпечення епідемічного благополуччя населення; основні принципи системи профілактики, виявлення джерел та факторів передачі збудників інфекційних хвороб, ліквідації їх осередків; основні принципи та методи

епідеміологічних розслідувань епідемій та спалахів, встановлення причин їх виникнення; фактори передачі та розповсюдження інфекцій; принципи визначення меж осередків хвороб та масштабів поширення, а також заходів щодо їх локалізації та ліквідації;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистики, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

основи доказової медицини, показники клінічної ефективності діагностичних тестів; принципи інтерпретації результатів лабораторних досліджень;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

правила роботи з інфікованим матеріалом, техніку безпеки та забезпечення протиепідемічного режиму при роботі з біологічними агентами 1-4 груп небезпеки; методи та заходи безпечного виконання робіт, правила поведінки з відходами та охорони навколишнього середовища; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення

функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-вірусолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-вірусолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-вірусолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-вірусолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

3. ЛІКАР-МІКРОБІОЛОГ-ВІРУСОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Організовує і виконує лабораторні дослідження з метою діагностики вірусних, бактеріальних та грибкових інфекцій (в тому числі інфекцій, пов'язаних з наданням медичної допомоги) та нагляду за циркуляцією збудників інфекційних хвороб серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини. Проводить серологічне, молекулярно-біологічне, біохімічне типування виділених збудників для цілей епідеміологічного моніторингу та інфекційного контролю. Визначає чутливість та механізми стійкості клінічно значущих збудників інфекцій до протимікробних препаратів. Бере участь в розслідуванні виникнення надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я, пов'язаних із біологічними чинниками вірусної, бактеріальної, грибкової та неясної етіології (епідемій, спалахів інфекційних хвороб, у тому числі інфекцій, пов'язаних із наданням медичної допомоги) з метою встановлення причин їх виникнення, визначення етіології, джерела та факторів передачі.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень. Консультує лікарів щодо інформативності та діагностичного значення лабораторних тестів, вибору ефективного діагностичного алгоритму, уникнення гіпердіагностики; проводить періодичний аналіз відповідності призначених лабораторних досліджень клінічній задачі. Працює в міждисциплінарних групах з питань діагностики, лікування та моніторингу захворювань. Надає консультативну допомогу замовникам лабораторних послуг щодо різних аспектів лабораторних досліджень, зокрема направлення на обстеження, підготовки пацієнта до лабораторного дослідження, відбору, обробки, транспортування та зберігання біологічного матеріалу. Контролює виконання аналізів на місці лікування. Узгоджує з лікарями критичні значення, межі прийняття клінічних рішень, референтні значення досліджуваних лабораторних показників.

Контролює вибір, верифікацію та валідацію методик досліджень, встановлення невизначеності результатів досліджень, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, а також приймальні випробування обладнання, засобів виміральної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами

процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність лікаря-мікробіолога-вірусолога;

мікробіологію, епідеміологію, інфекційну імунологію; сучасні принципи систематики та номенклатури мікроорганізмів; основні питання етіології, патогенезу, клініки, діагностики та диференційної діагностики бактеріальних, грибкових та вірусних інфекцій, основи їх лікування та профілактики; методи мікробіологічного контролю за станом середовища життєдіяльності людини і здоров'ям людини;

принципи аналітичних методів, що використовуються в лабораторній діагностиці вірусних, бактеріальних та грибкових інфекцій;

чинні міжнародні та національні рекомендації у сфері епідеміології за інфекційними хворобами; завдання та оперативні функції системи громадського здоров'я; підходи до розробки, планування, реалізації та оцінки якості і ефективності заходів щодо забезпечення епідемічного благополуччя населення; основні принципи системи профілактики, виявлення джерел та факторів передачі збудників інфекційних хвороб, ліквідації їх осередків; основні принципи та методи епідеміологічних розслідувань епідемій та спалахів, встановлення причин їх

виникнення; фактори передачі та розповсюдження інфекцій; принципи визначення меж осередків хвороб та масштабів поширення, а також заходів щодо їх локалізації та ліквідації;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистики, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

основи доказової медицини, показники клінічної ефективності діагностичних тестів; принципи інтерпретації результатів лабораторних досліджень;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

правила роботи з інфікованим матеріалом, техніку безпеки та забезпечення протиепідемічного режиму при роботі з біологічними агентами 1-4 груп небезпеки; методи та заходи безпечного виконання робіт, правила поведінки з відходами та охорони навколишнього середовища; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-мікробіолог-вірусолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-мікробіолог-вірусолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Мікробіологія і вірусологія». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

11. ЛІКАР-ПАРАЗИТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Організовує і виконує паразитологічні дослідження з метою діагностики хвороб паразитарної етіології та нагляду за циркуляцією збудників паразитозів серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини. Бере участь в організації і проведенні епідеміологічного нагляду та аналізу для опису і вивчення особливостей причин захворюваності та смертності серед населення внаслідок паразитарних хвороб. Здійснює вивчення, оцінку, аналіз доказів з різних джерел даних для прогнозу епідемічної ситуації щодо паразитарних хвороб, виявлення причинно-наслідкових зв'язків між захворюваністю населення паразитогами та впливом на неї факторів середовища життєдіяльності, розробки рекомендацій заснованих на науково обґрунтованих засадах для прийняття своєчасних та ефективних управлінських рішень у сфері громадського здоров'я.

Організовує і проводить розслідування виникнення надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я, пов'язаних із біологічними чинниками паразитарної етіології (епідемій, спалахів паразитарних хвороб) з метою встановлення причин їх виникнення, факторів передачі, визначення меж осередків ураження та масштабів поширення, вжиття заходів щодо їх локалізації та ліквідації.

Планує та проводить внутрішньолaborаторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень. Консультує лікарів щодо інформативності та діагностичного значення лабораторних тестів, вибору ефективного діагностичного алгоритму, уникнення гіпердіагностики; проводить періодичний аналіз відповідності призначених лабораторних досліджень клінічній задачі. Працює в міждисциплінарних групах з питань діагностики, лікування та моніторингу захворювань. Надає консультативну допомогу замовникам лабораторних послуг щодо різних аспектів лабораторних досліджень, зокрема направлення на обстеження, підготовки пацієнта до лабораторного дослідження, відбору, обробки, транспортування та зберігання біологічного матеріалу. Контролює виконання аналізів на місці лікування. Узгоджує з лікарями критичні значення, межі прийняття клінічних рішень, референтні значення досліджуваних лабораторних показників.

Контролює вибір, верифікацію та валідацію методик досліджень, встановлення невизначеності результатів досліджень, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки,

реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність лікаря-паразитолога;

мікробіологію, епідеміологію, інфекційну імунологію; сучасні дані щодо різноманітності форм і типів впливу паразитів на організм людини; цикли розвитку паразитів в організмі; механізми протипаразитарного імунітету; характеристику та методи діагностики різних груп паразитів; основні питання етіології, патогенезу та клініки паразитарних хвороб; методи діагностики та диференційної діагностики паразитозів, основи їх лікування та профілактики; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини;

принципи аналітичних методів, що використовуються в лабораторній діагностиці паразитозів;

чинні міжнародні рекомендації у сфері епіднадзора за паразитарними хворобами; завдання та оперативні функції системи громадського здоров'я; підходи до розробки, планування, реалізації та оцінки якості і ефективності заходів щодо забезпечення епідемічного благополуччя населення; основні принципи системи профілактики паразитарних хвороб, виявлення джерел і розповсюдження збудників

паразитозів, ліквідації їх осередків; основні принципи та методи епідеміологічних розслідувань епідемій та спалахів, встановлення причин їх виникнення; фактори передачі та розповсюдження інфекцій; принципи визначення меж осередків хвороб та масштабів поширення, а також заходів щодо їх локалізації та ліквідації;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистики, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

основи доказової медицини, показники клінічної ефективності діагностичних тестів; принципи інтерпретації результатів лабораторних досліджень;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

правила роботи з інфікованим матеріалом, техніку безпеки та забезпечення протиепідемічного режиму при роботі з біологічними агентами 1-4 груп небезпеки; методи та заходи безпечного виконання робіт, правила поведінки з відходами та охорони навколишнього середовища; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення

функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-паразитолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Паразитологія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-паразитолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Паразитологія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-паразитолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Паразитологія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-паразитолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Паразитологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.»;

31) пункти 3-9, 26-27 підрозділу «Інші професіонали в галузі медицини» викласти у такій редакції:

«3. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій.

Організовує і виконує загальноклінічні, гематологічні та цитологічні дослідження біологічного матеріалу, отриманого із органів та тканин людини,

спрямовані на з'ясування причин захворювання, встановлення діагнозу, призначення лікування та моніторингу його ефективності. Проводить імуногематологічні передтрансуфузійні дослідження.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень. Консультує лікарів щодо інформативності та діагностичного значення лабораторних тестів, вибору ефективного діагностичного алгоритму, уникнення гіпердіагностики; проводить періодичний аналіз відповідності призначених лабораторних досліджень клінічній задачі. Працює в міждисциплінарних групах з питань діагностики, лікування та моніторингу захворювань. Надає консультативну допомогу замовникам лабораторних послуг щодо різних аспектів лабораторних досліджень, зокрема направлення на обстеження, підготовки пацієнта до лабораторного дослідження, відбору, обробки, транспортування та зберігання біологічного матеріалу. Контролює виконання аналізів на місці лікування. Узгоджує з лікарями критичні значення, межі прийняття клінічних рішень, референтні значення досліджуваних лабораторних показників.

Контролює вибір, верифікацію та валідацію методик досліджень, встановлення невизначеності результатів досліджень, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поведінки з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-

правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників медичних лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта;

нормальну й патологічну анатомію, фізіологію, цитологію та біохімію органів і систем людини; механізми клітинних та тканинних відповідей на порушення гомеостазу, а також пошкодження та загибелі клітин; сучасні дані щодо механізмів розвитку типових патологічних процесів; цитологічні критерії злоякісності та принципи цитологічної діагностики при дослідженні біологічного матеріалу, отриманого із органів і тканин людини; методи визначення груп крові за системами антигенів еритроцитів АВО, Резус та Келл, визначення алоімунних антитіл, проведення проб на сумісність крові донора та реципієнта, проведення індивідуального підбору донорської крові та компонентів крові;

принципи аналітичних методів, що використовуються в клінічній лабораторній діагностиці;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

основи доказової медицини, показники клінічної ефективності діагностичних тестів; принципи інтерпретації результатів лабораторних досліджень із урахуванням невизначеності результатів вимірювання, біологічної внутрішньоіндивідуальної варіації тощо;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

методи та заходи безпечного виконання робіт, поводження з відходами та охорони навколишнього середовища; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Лабораторна діагностика». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-лаборант I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Лабораторна діагностика». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-лаборант II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Лабораторна діагностика». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння

(підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-лаборант: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури «Лабораторна діагностика, мікробіологія, вірусологія» або «Лабораторна діагностика». За умови проходження інтернатури з будь-якої іншої спеціальності – спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

4. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ГЕНЕТИК

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій.

Організовує і виконує лабораторні дослідження з метою діагностики спадкової, вродженої, онкологічної та іншої генетично обумовленої патології з використанням сучасних цитогенетичних, молекулярно-цитогенетичних, молекулярно-генетичних, біохімічних методів. Проводить моніторинг генетичних та метаболічних маркерів ефективності лікування рідкісних та онкологічних захворювань та приймає участь у його оцінці. Планує та здійснює імуногенетичні дослідження з метою підбору донорів та супроводу трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів. Бере участь в організації і проведенні скринінгових програм обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок. Організовує і виконує лабораторні дослідження з метою пренатальної діагностики спадкової і вродженої патології.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень. Консультує лікарів щодо інформативності та діагностичного значення лабораторних тестів, вибору ефективного діагностичного алгоритму, уникнення гіпердіагностики; проводить періодичний аналіз відповідності призначених лабораторних досліджень клінічній задачі. Працює в міждисциплінарних групах з питань діагностики, лікування та моніторингу захворювань. Надає консультативну допомогу замовникам лабораторних послуг щодо різних аспектів лабораторних досліджень, зокрема направлення на обстеження, підготовки пацієнта до лабораторного дослідження, відбору, обробки, транспортування та зберігання біологічного матеріалу. Контролює виконання аналізів на місці лікування. Узгоджує з лікарями критичні значення, межі прийняття клінічних рішень,

референтні значення досліджуваних лабораторних показників.

Контролює вибір, верифікацію та валідацію методик досліджень, встановлення невизначеності результатів досліджень, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників медичних лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-генетика;

нормальну й патологічну анатомію, фізіологію та біохімію органів і систем людини; загальні, цитологічні і молекулярні основи спадковості; сучасну класифікацію хромосом людини, методи отримання і аналізу хромосомних препаратів, основні питання етіології хромосомних захворювань; теоретичні основи метаболічних процесів та генетичних змін, що призводять до метаболічних порушень, основні питання етіології та патогенезу метаболічних захворювань, методи їх диференційної діагностики і моніторингу; сучасні дані щодо генетичних основ канцерогенезу, генетично обумовлену класифікацію онкологічних та онкогематологічних захворювань, методи їх диференційної діагностики і

моніторингу; сучасні дані про систему гістосумісності, принципи імуногенетичного підбору пари донор-реципієнт, принципи та методи імуногенетичного пре- та післятрансплантаційного супроводу; сучасні підходи до організації і ефективного функціонування скринінгових програм серед новонароджених та вагітних жінок; етапи про- та ембріогенезу, анатомофізіологічні особливості плода та дитини на різних стадіях онтогенезу, сучасні методи та підходи до пренатальної діагностики і діагностики спадкової і вродженої патології;

принципи аналітичних методів, що використовуються для лабораторної діагностики та моніторингу спадкових, вроджених, онкологічних та інших генетично-обумовлених хвороб, а також в ході підбору сумісної пари донор-реципієнт і супроводу трансплантації;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолaboratorного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

основи доказової медицини, показники клінічної ефективності діагностичних тестів; принципи інтерпретації результатів лабораторних досліджень;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

методи та заходи безпечного виконання робіт, поводження з відходами та охорони навколишнього середовища; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-генетик вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Генетика лабораторна». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-лаборант-генетик I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Генетика лабораторна». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-лаборант-генетик II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Генетика лабораторна». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-лаборант-генетик: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Генетика лабораторна». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

5. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ГІГІЄНІСТ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів

громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Організовує та проводить технічні, гігієнічні та токсикологічні дослідження та вимірювання об'єктів навколишнього та виробничого середовища, харчових продуктів в обсязі акредитації лабораторії. Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунок результатів, їх математичну обробку. Впроваджує в роботу методики вимірювань, що можуть використовуватись при лабораторному контролі.

Аналізує хід дослідження та отримані результати. Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Бере участь в функціонуванні системи внутрішнього та зовнішнього контролю результатів лабораторних досліджень. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості. Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління якістю в лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками. Організовує навчання та тренування персоналу. Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу. Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста; основні методи лабораторних досліджень (загальні хімічні, фонетричні, фотометричні), апаратуру, обладнання; характеристику хімічних речовин, механізм дії токсичних речовин на здоров'я людини; санітарний стан регіону, що контролюється; вимоги до хімічних реактивів; основи соціальної гігієни, медичної статистики; хімію органічних неорганічних сполук і речовин, біохімію, фізику, біофізику; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону

України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-гігієніст вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження факторів навколишнього середовища». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

6. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ГІГІЄНІСТ З ДОСЛІДЖЕННЯ ФІЗИЧНИХ ФАКТОРІВ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів

громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Організовує та проводить технічні і гігієнічні дослідження фізичних факторів навколишнього та виробничого середовища (вібрації, шуму, освітлення, мікроклімату, ультра-, інфразвуку, електромагнітного поля, радіації тощо). Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунок результатів, їх математичну обробку. Впроваджує в роботу методики вимірювань, що можуть використовуватись при лабораторному контролі.

Аналізує хід дослідження та отримані результати. Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати.

Бере участь в функціонуванні системи внутрішнього та зовнішнього контролю результатів лабораторних досліджень. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості. Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління якістю в лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками. Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поведінки з відходами, охорони навколишнього середовища, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу. Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та інформативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища; основні методи лабораторних досліджень фізичних факторів; основні джерела забруднення фізичними факторами в регіоні, що контролюється; вимоги до приладів, правил безпеки; вплив фізичних факторів на здоров'я людини; основи соціальної гігієни, медичної статистики; фізику, біофізику; правила оформлення медичної

документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження фізичних факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження фізичних факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження фізичних факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження фізичних факторів навколишнього середовища: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження фізичних факторів навколишнього середовища». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

7. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ГІГІЄНІСТ З ДОСЛІДЖЕННЯ ХІМІЧНИХ ФАКТОРІВ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Організовує та проводить лабораторні дослідження за хімічними методами об'єктів навколишнього середовища, виробничого середовища, харчових продуктів в обсязі акредитації лабораторії. Розробляє схему аналізу: вибір методів дослідження, порядок відбору проб, транспортування, зберігання, розрахунок результатів, їх математичну обробку. Впроваджує в роботу методики вимірювань, що можуть використовуватись при лабораторному контролі. Аналізує хід дослідження та отримані результати.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати.

Бере участь в функціонуванні системи внутрішнього та зовнішнього контролю результатів лабораторних досліджень.

Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії. Постійно поліпшує систему управління якістю в лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших).

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поведінки з відходами, охорони навколишнього середовища, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони

здоров'я; санітарне законодавство; основи права в медицині; організацію санітарно-епідеміологічної служби; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-гігієніста з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища;

методи досліджень (загальні хімічні, іонометричні, фотометричні), апаратуру, обладнання; санітарний стан, основні джерела забруднень хімічними факторами в регіоні, що контролюється; характеристику хімічних речовин, механізм дії токсичних речовин на здоров'я людини; вимоги до хімічних реактивів; основи соціальної гігієни, медичної статистики; хімію органічних та неорганічних сполук і речовин, біохімію; правила оформлення медичної документації; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження хімічних факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження хімічних факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження хімічних факторів навколишнього середовища». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-лаборант-гігієніст з дослідження хімічних факторів навколишнього середовища: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина», в тому числі «Медико-профілактична справа», або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування». Проходження спеціалізації (інтернатури) за фахом «Лабораторні дослідження хімічних факторів навколишнього середовища». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

8. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ-ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Організовує і виконує дослідження кількісних та якісних показників компонентів імунної системи та їх функціональної активності у біологічному матеріалі, отриманому із органів та тканин людини; проводить імуногематологічні передтрансфузійні дослідження; проводить дослідження з метою контролю якості донорської крові та її компонентів.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень. Консультує лікарів щодо інформативності та діагностичного значення лабораторних тестів, вибору ефективного діагностичного алгоритму, уникнення гіпердіагностики; проводить періодичний аналіз відповідності призначених лабораторних досліджень клінічній задачі. Працює в міждисциплінарних групах з питань діагностики, лікування та моніторингу захворювань. Надає консультативну допомогу замовникам лабораторних послуг щодо різних аспектів лабораторних досліджень, зокрема направлення на обстеження, підготовки пацієнта до лабораторного дослідження, відбору, обробки, транспортування та зберігання біологічного матеріалу. Контролює виконання аналізів на місці лікування. Узгоджує з лікарями критичні значення, межі прийняття клінічних рішень, референтні значення досліджуваних лабораторних показників.

Контролює вибір, верифікацію та валідацію методик досліджень, встановлення невизначеності результатів досліджень, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта-імунолога;

загальну та клінічну імунологію, імунофармакологію; особливості формування первинних та вторинних імунодефіцитів; різновиди та властивості антигенів; класи та субкласи антитіл, їх значення в імунних процесах; вікові особливості функціонування імунної системи; вплив несприятливих екологічних факторів на формування та функціонування імунної системи; основи імунобіотехнології, імуногенетики, імуногематології, імуноонкології, алергології, трансплантаційної імунології; методи визначення груп крові за системами антигенів еритроцитів АВО, Резус та Келл, визначення алоімунних антитіл, проведення проб на сумісність крові донора та реципієнта, проведення індивідуального підбору донорської крові та компонентів крові; методи імунодіагностики вагітності, онкологічних захворювань, інфекційних захворювань, зокрема ВІЛ-інфекції;

принципи аналітичних методів, що використовуються в лабораторній діагностиці для визначення кількісних показників компонентів імунної системи і їх функціональної активності;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення

лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

основи доказової медицини, показники клінічної ефективності діагностичних тестів; принципи інтерпретації результатів лабораторних досліджень із урахуванням невизначеності результатів вимірювання, біологічної внутрішньоіндивідуальної варіації тощо;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

методи та заходи безпечного виконання робіт, поведження з відходами та охорони навколишнього середовища; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант-імунолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування»,

проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Лабораторна імунологія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-лаборант-імунолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Лабораторна імунологія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-лаборант-імунолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Лабораторна імунологія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-лаборант-імунолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Лабораторна імунологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

9. ЛІКАР-ЛАБОРАНТ З КЛІНІЧНОЇ БІОХІМІЇ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій.

Організовує і виконує якісні і кількісні дослідження біологічного матеріалу, отриманого із тканин людини з використанням хімічних, фізико-хімічних, біохімічних, імунохімічних і молекулярних методів.

Проводить валідацію і інтерпретацію результатів лабораторних досліджень. Консультує лікарів щодо інформативності та діагностичного значення лабораторних тестів, вибору ефективного діагностичного алгоритму, уникнення гіпердіагностики; проводить періодичний аналіз відповідності призначених лабораторних досліджень клінічній задачі. Працює в міждисциплінарних групах з питань діагностики, лікування та моніторингу захворювань. Надає консультативну допомогу замовникам лабораторних послуг щодо різних аспектів лабораторних

досліджень, зокрема направлення на обстеження, підготовки пацієнта до лабораторного дослідження, відбору, обробки, транспортування та зберігання біологічного матеріалу. Контролює виконання аналізів на місці лікування. Узгоджує з лікарями критичні значення, межі прийняття клінічних рішень, референтні значення досліджуваних лабораторних показників.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Контролює вибір, верифікацію та валідацію методик досліджень, встановлення невизначеності результатів досліджень, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, а також приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Організовує навчання та тренування персоналу.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників медичних лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність лікаря-лаборанта з клінічної біохімії;

нормальну й патологічну анатомію, фізіологію та біохімію органів і систем людини; механізми клітинних та тканинних відповідей на порушення гомеостазу, а

також пошкодження та загибелі клітин; сучасні уявлення щодо механізмів розвитку типових патологічних процесів; загальну і клінічну біохімію основних груп сполук (білків, вуглеводів, ліпідів, пігментів, води і мінеральних речовин, гормонів, вітамінів, ферментів); хімію і патохімію гемостазу і кислотно-основної рівноваги; лабораторні показники, які характеризують відповідний обмін в нормі і при патології; найбільш інформативні констеляції біохімічних тестів, що використовуються в діагностиці різних захворювань;

принципи аналітичних методів, що використовуються в клінічній біохімії (методів сепарації, стандартних аналітичних методів, спектрометричних методів, електрохімічних методів, молекулярно-генетичних методів, імунологічних методів, методів дослідження ферментів);

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолaboratorного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

основи доказової медицини, показники клінічної ефективності діагностичних тестів; принципи інтерпретації результатів лабораторних досліджень із урахуванням невизначеності результатів вимірювання, біологічної внутрішньоіндивідуальної варіації тощо;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

методи та заходи безпечного виконання робіт, поводження з відходами та охорони навколишнього середовища; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Клінічна біохімія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Клінічна біохімія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Клінічна біохімія». Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Лікар-лаборант з клінічної біохімії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» або «Педіатрія», або «Технології медичної діагностики та лікування», проходження інтернатури з наступною спеціалізацією за фахом «Клінічна біохімія». Безперервний професійний розвиток. Наявність сертифіката лікаря-спеціаліста. Без вимог до стажу роботи.

26. ЕРГОТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Виконує професійні обов'язки у складі мультидисциплінарної реабілітаційної команди або самостійно в закладах охорони

здоров'я, реабілітаційних закладах, закладах освіти, закладах соціального захисту населення, установах та організаціях незалежно від форми власності та організаційно-правової форми.

Здійснює заходи щодо набуття людьми з обмеженнями повсякденного функціонування максимального рівня функціонування та самостійності в усіх аспектах життя через терапевтичне використання заняттєвої активності (занять) та терапевтичних вправ, відновленню у них фізичного, соціального та психічного здоров'я, поверненню людини до оптимального соціального, професійного та побутового функціонування, відновлення автономності, інтеграції її у суспільство. Здійснює скринінг, обстеження, оцінювання та тестування окремих пацієнтів або груп; визначає причину та рівень обмеження повсякденного функціонування на основі обстеження структур і оцінювання функцій організму; оцінює активність та участь особи, характер та ступінь впливу контекстуальних та особистісних факторів на її заняттєву активність та участь. В межах власних професійних компетенцій та у співпраці з пацієнтом бере участь у постановці цілей та завдань реабілітації, визначає реабілітаційний прогноз. Бере участь у складанні та аналізі виконання індивідуального реабілітаційного плану та внесенні змін на кожному з етапів реабілітаційної допомоги. Визначає реабілітаційні цілі з урахуванням думки пацієнта та індивідуальних цілей, розробляє і впроваджує програму ерготерапії як самостійно так і у рамках індивідуального реабілітаційного плану. Працює з пацієнтами усіх вікових категорій з неврологічними, ортопедичними патологіями, сенсорними розладами, психічними, серцево-судинними та іншими захворюваннями. Здійснює реабілітаційні заходи з метою розвитку, відновлення або компенсації функцій організму, які обмежують повсякденне функціонування та функціональну незалежність, включаючи рухові, нейром'язові, сенсорно-перцептивні, когнітивні та емоційно-регуляційні функції. Застосовує терапевтичні вправи, терапевтичну заняттєву активність, преформовані фізичні чинники, моделює та виготовляє ортези з метою підтримки постраждалих структур організму у рамках індивідуального реабілітаційного плану.

З метою покращення безпеки, ефективності та самостійності пацієнта у вживанні їжі, застосовує терапію годування, методики корекції та адаптації сенсорних, когнітивних та рухових функцій, навичок та умінь. Застосовує методики підвищення мотивації пацієнтів, організації виконавчих моделей у повсякденному житті пацієнта для виконання заняттєвих ролей, рутин, оздоровчої поведінки, ритуалів та розпорядку дня осіб, які мають обмеження життєдіяльності, або які є у групі ризику щодо обмеження життєдіяльності. Здійснює заходи щодо розширення і покращення заняттєвої участі пацієнта в усіх сферах: активності повсякденного життя (функціональна мобільність, самообслуговування, самодогляд, менеджмент сечового міхура та кишківника, користування допоміжними засобами, сексуальна активність тощо), інструментальній активності повсякденного життя (догляд за іншими особами, приготування їжі, здійснення покупок, менеджмент фінансів, прибирання, мобільність у громаді, керування авто або користування громадським

транспортом тощо), професійній діяльності, менеджменті здоров'я, дозвіллі, грі, освіті, соціальній участі, відпочинку і сні.

На основі результатів реабілітаційного ерготерапевтичного обстеження рекомендує адаптивне обладнання і асистивні технології для підвищення функціональної незалежності та соціально-побутової адаптації, включаючи допоміжні засоби реабілітації і медичні вироби. Виготовляє індивідуальні засоби та вироби для уможливлення чи покращення заняттєвої участі пацієнта. Надає рекомендації щодо влаштування доступного, безпечного і ергономічного функціонального середовища вдома, на роботі, в громадських місцях, у соціальному оточенні осіб з обмеженими фізичними, когнітивними та емоційними можливостями. Надає консультації родичам та опікунам щодо виявлених порушень і шляхів досягнення особами з обмеженими фізичними, когнітивними та емоційними можливостями максимальної незалежності і максимально можливого рівня здоров'я, залучає їх до планування і виконання домашніх програм ерготерапії. Постійно веде встановлену профільну оцінювальну та звітну документацію з ерготерапії. Надає консультації у межах компетенції ерготерапевта та рекомендує залучення інших фахівців сфери охорони здоров'я. Співпрацює з лікарями фізичної та реабілітаційної медицини, фізичними терапевтами, фахівцями освіти (спеціальної освіти), протезистами-ортезистами, терапевтами мови та мовлення (логопедами), фахівцями психічного здоров'я, соціальними працівниками. Керує роботою асистентів ерготерапевта. Проводить наукову та адміністративну діяльність. Бере участь у навчальних програмах як викладач з ерготерапії та/або клінічний супервізор навчальних практик. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Зберігає конфіденційність програм терапії та індивідуального реабілітаційного плану. Дотримується вимог законодавства щодо права на таємницю про стан здоров'я та лікарську таємницю, та інших вимог законодавства щодо захисту персональних даних. Формулює пропозиції для покращення надання послуг з ерготерапії; оцінює та корегує ефективність проведеної програми з ерготерапії на основі об'єктивних показників та суб'єктивної оцінки пацієнта, визначає необхідність проведення спеціальних методів обстеження та тестування, визначає прогноз функціональної незалежності особи з обмеженням повсякденного функціонування, використовуючи методи поглибленого реабілітаційного обстеження та тестування, проводить навчально-методичну роботу з ерготерапії у якості викладача та/або клінічного супервізора навчальних практик в межах/поза межами свого структурного підрозділу або закладу; використовує новітнє обладнання, сучасні методи адаптації та асистивні технології для осіб з обмеженнями повсякденного функціонування, застосовує новітні стандартизовані та нестандартизовані методи оцінювання, обстеження та тестування. Виконує оцінювання, обстеження та втручання із застосуванням вузькопрофільних методик, проводить клінічну оцінку нових методів та теорій ерготерапії.

Повинен знати: анатомію і фізіологію людини, основи медичної патології,

біомеханіку, кінезіологію, моторний контроль, ергономіку, основи психології, патопсихології, психотерапії, комбустіології, педагогіки, соціології; особливості застосування заходів ерготерапії при порушеннях діяльності опорно-рухового апарату, серцево-судинної, нервової та дихальної систем, при множинних порушеннях та протезуванні, у педіатрії, геронтології, психіатрії; методи обстеження, оцінювання та контролю в ерготерапії; стандартизовані та нестандартні методи оцінювання та аналізу, активності та участі, характеру та ступеня впливу контекстуальних факторів; теорію та методику застосування терапевтичних вправ та терапевтичних занять, методику здійснення заняттєвого аналізу та аналізу виконання завдань; терапевтичний вплив преформованих фізичних чинників; теорію і практику ерготерапевтичних, корекційно-реабілітаційних заходів та процесів, психологічної допомоги, соціально-побутової адаптації, професійної реабілітації, соціально-середовищної реабілітації осіб усіх вікових категорій з обмеженнями повсякденного функціонування; доказові методи, форми, прийоми реабілітаційної допомоги, корекційного та компенсуючого навчання і виховання; принципи модифікації середовища життєдіяльності пацієнта/клієнта, універсального дизайну; підходи до постановки цілей та завдань, принципи реабілітації дітей, дорослих та осіб літнього віку; методологію та зміст ерготерапевтичних обстежень, принципи роботи в складі мультидисциплінарної реабілітаційної команди або у монопрофесійному середовищі; індивідуальні психологічні особливості, вікові та нозологічні характеристики дітей і дорослих з обмеженнями повсякденного функціонування; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації хвороб (МКХ), а також використання НК 030:2022 «Класифікатор функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я», НК 025:2021 «Класифікатор хвороб та споріднених проблем охорони здоров'я», НК 026:2021 «Класифікатор медичних інтервенцій»; правила використання асистивних технологій та медичних виробів, в тому числі допоміжних засобів реабілітації та обладнання кабінетів ерготерапії та інших спеціалізованих реабілітаційних приміщень закладів охорони здоров'я, реабілітаційних закладів, навчальних кабінетів, класів, спортивних та ігрових залів, спеціалізованих приміщень, які створено для реабілітаційної та корекційної роботи з урахуванням принципів універсального дизайну; стратегії комунікації з пацієнтами; сучасні досягнення науки та практики у відповідних галузях реабілітації та абілітації; чинне законодавство України про охорону здоров'я, реабілітацію, освіту, соціальний захист, права осіб з інвалідністю та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, реабілітації, освіти, соціального захисту; основи управління й організації ерготерапевтичних та корекційно-реабілітаційних процесів в закладах охорони здоров'я, реабілітаційних закладах, у масових і спеціалізованих закладах для дітей, які мають порушення фізичного або розумового розвитку, психоневрологічних закладах різних рівнів; етичний кодекс ерготерапевта, етичні норми і правила

організації реабілітації осіб усіх вікових груп з обмеженнями повсякденного функціонування; норми і правила ведення реабілітаційної, психологічної, педагогічної та статистичної документації; методику надання першої та невідкладної медичної допомоги. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Ерготерапевт вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація» або «Фізична терапія, ерготерапія», спеціалізація за дипломом «Ерготерапія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» «Фізична реабілітація»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» за спеціальністю «Фізична реабілітація». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Ерготерапевт I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація» або «Фізична терапія, ерготерапія», спеціалізація за дипломом «Ерготерапія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» «Фізична реабілітація»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» за спеціальністю «Фізична реабілітація». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Ерготерапевт II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація» або «Фізична терапія, ерготерапія», спеціалізація за дипломом «Ерготерапія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» «Фізична реабілітація»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» за спеціальністю «Фізична реабілітація». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – не менше 5 років.

Ерготерапевт: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація» або «Фізична терапія, ерготерапія», спеціалізація за дипломом «Ерготерапія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» «Фізична реабілітація»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Фізичне

виховання, спорт і здоров'я людини» за спеціальністю «Фізична реабілітація». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

27. ФІЗИЧНИЙ ТЕРАПЕВТ

Завдання та обов'язки. Виконує професійні обов'язки у складі мультидисциплінарної реабілітаційної команди або самостійно в закладах охорони здоров'я, реабілітаційних закладах, закладах освіти, закладах соціального захисту населення, установах та організаціях незалежно від форми власності та організаційно-правової форми.

Забезпечує розвиток, максимальне відновлення та підтримання рухової і функціональної спроможності осіб з обмеженнями повсякденного функціонування або таких, у яких можуть виникнути такі обмеження. Призначає, планує та здійснює фізичну терапію або контролює цей процес. Здійснює реабілітаційні заходи з метою оптимізації функціонування пацієнта, припинення або зменшення болю, відновлення функцій організму, досягнення максимально можливого рівня фізичної незалежності та активності, оптимального фізичного стану та самопочуття осіб з обмеженнями функціонування чи з ризиком їх виникнення усіх вікових категорій. Проводить належне та достатнє обстеження, скринінг, оцінювання, тестування, визначає рівень функціонування та рівень фізичного розвитку, виявляє порушення структур та функцій організму, обмеження активності та участі, прогнозує очікуваний результат від втручань фізичної терапії. В межах компетенції приймає участь у встановленні завдань реабілітації пацієнта, реабілітаційного прогнозу. Призначає, складає та виконує програми фізичної терапії. Бере участь в складанні та аналізі виконання індивідуального реабілітаційного плану та внесенні змін на кожному з етапів реабілітаційної допомоги. Із залученням пацієнта (членів сім'ї, законних представників), встановлює мету та завдання фізичної терапії, розробляє і впроваджує комплекс заходів та рекомендацій, спрямованих на розвиток та/або відновлення, та/або удосконалення, та/або компенсацію, та/або попередження погіршення, та/або підтримання функцій та структур організму, активності й участі пацієнта. Застосовує терапевтичні вправи, функціональне тренування, масаж, мануально-м'язові та суглобові техніки, позиціонування, преформовані фізичні чинники тощо. Проводить навчання та надає консультації працівникам у сфері охорони здоров'я щодо мети, завдань, переваг та втручань фізичної терапії; бере участь у навчанні студентів та керівництві їх клінічною практикою; навчає, консультує та інформує пацієнта (членів сім'ї, законних представників) з питань його функціонального стану, щодо втручань фізичної терапії, самоменеджменту тощо; навчає, консультує та інформує громаду щодо ролі та переваг фізичної терапії.

Аналізує хід виконання програми фізичної терапії, вносить необхідні корективи. Веде відповідну документацію з фізичної терапії згідно вимог законодавства, зокрема документацію щодо результатів первинного та

повторного/заключного обстеження/оцінювання, реабілітаційного діагнозу, прогнозу, програми фізичної терапії та втручань, зміни в стані функціонування пацієнта, рекомендації у разі припинення/продовження фізичної терапії та/або виписки тощо. Співпрацює з іншими фахівцями з реабілітації, що входять у мультидисциплінарну команду, а також з іншими фахівцями, залученими до надання медичної та реабілітаційної допомоги пацієнту, фахівцями освіти, соціальними працівниками тощо. Надає консультації у межах своєї компетенції та визначає необхідність звертання пацієнтів до інших фахівців сфери охорони здоров'я. Керує та контролює роботу асистентів фізичного терапевта. Консультує родичів (членів сім'ї, законних представників) щодо виявлених порушень та можливих шляхів їх усунення, способів оптимізації рівня функціонування, досягнення максимальної самостійності і нормального рівня здоров'я, залучає їх до встановлення мети і завдань фізичної терапії. Здійснює наукову та адміністративну діяльність, постійно удосконалює свій професійний рівень. Дотримується правил та норм професійної етики. Бере участь у навчальних програмах як викладач з фізичної терапії та/або клінічний керівник/методист навчальних практик. Формулює пропозиції для покращення надання послуг з фізичної терапії; застосовує методи поглибленого обстеження та тестування за вибраними напрямками клінічної діяльності, оцінює їх результати; визначає потреби, підбирає, налагоджує технічні та інші засоби реабілітації (зокрема асистивні технології) та виробу медичного призначення, підбирає індивідуальні ортезні виробу, навчає особу, яка потребує реабілітації, їх використанню для поліпшення повсякденного функціонування; може надавати реабілітаційну допомогу із застосуванням телереабілітації; використовує складне реабілітаційне обладнання; діє самостійно за умов професійної ізоляції; впроваджує нові науково обґрунтовані методики або клінічні протоколи фізичної терапії; провадить навчально-методичну роботу з фізичної терапії (семінари, збори, презентації) у своєму структурному підрозділі або закладі; навчає використовувати складне реабілітаційне обладнання; зберігає конфіденційність програм терапії та індивідуального реабілітаційного плану. Дотримується вимог законодавства щодо права на таємницю про стан здоров'я, лікарську таємницю та інших вимог законодавства щодо захисту персональних даних.

Повинен знати: анатомію людини; фізіологію, патофізіологію та фізіологію рухової активності; біохімію; кінезіологію та клінічну кінезіологію; основи медичної патології; моторний контроль; теорію та методику фізичного виховання; основи психології, педагогіки, соціології, методи обстеження, оцінювання та контролю у фізичній терапії; теорію та методику застосування терапевтичних вправ; терапевтичний вплив преформованих фізичних чинників; мануальні методи втручання у фізичній терапії; методи та засоби профілактики порушень і оптимізації функціонування при м'язово-скелетних, неврологічних, кардіореспіраторних та інших порушеннях та функціональних обмеженнях осіб різного

віку; особливості застосування заходів фізичної терапії при різних станах опорно-рухового апарату, серцево-судинної, нервової та дихальної систем, при множинних порушеннях структур та функцій організму та протезуванні, у педіатрії та геронтології; результати сучасних наукових досліджень у фізичній терапії; організацію систем охорони здоров'я, фізичної культури, освіти та соціального захисту, основи національного і міжнародного законодавства в цих галузях; основи медичного права; основи наукових досліджень та науково-доказових принципів, планування і виконання експериментальних робіт; основи організації праці, адміністрації та менеджменту в державному і приватному секторах; законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та соціального захисту, організацію реабілітаційної допомоги; норми і правила ведення фахової звітної та облікової документації; етичний кодекс фізичного терапевта, права, обов'язки та відповідальність фізичного терапевта; організацію реабілітаційної допомоги; принципи роботи в складі мультидисциплінарної реабілітаційної команди або у монопрофесійному середовищі; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), а також використання НК 030:2022 «Класифікатор функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я», НК 025:2021 «Класифікатор хвороб та споріднених проблем охорони здоров'я», НК 026:2021 «Класифікатор медичних інтервенцій». Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Фізичний терапевт вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація» або «Фізична терапія, ерготерапія», спеціалізація за дипломом «Фізична терапія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична реабілітація»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» за спеціальністю «Фізична реабілітація» або «Фізична культура». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Фізичний терапевт I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація» або «Фізична терапія, ерготерапія», спеціалізація за дипломом «Фізична терапія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична реабілітація»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» за спеціальністю «Фізична реабілітація» або «Фізична культура».

Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Фізичний терапевт II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація» або «Фізична терапія, ерготерапія», спеціалізація за дипломом «Фізична терапія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична реабілітація»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» за спеціальністю «Фізична реабілітація» або «Фізична культура». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Фізичний терапевт: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація» або «Фізична терапія, ерготерапія», спеціалізація за дипломом «Фізична терапія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична реабілітація»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» за спеціальністю «Фізична реабілітація» або «Фізична культура». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

32) пункти 10-11, 24 підрозділу «Інші професіонали в галузі медицини» доповнити абзацом такого змісту: «Дія цього пункту припиняється з 01 січня 2026 року.»;

33) підрозділ «Інші професіонали в галузі медицини» доповнити пунктом 28 такого змісту:

«28. ТЕРАПЕВТ МОВИ І МОВЛЕННЯ

Завдання та обов'язки. Виконує професійні обов'язки у складі мультидисциплінарної реабілітаційної команди або самостійно в закладах охорони здоров'я, реабілітаційних закладах, закладах освіти, закладах соціального захисту населення, установах та організаціях незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, безпосередньо з особами з розладами комунікації та ковтання різних вікових категорій, їхніми законними представниками, членами сім'ї та особами, з якими вони контактують, з метою забезпечення максимально можливого рівня комунікації та споживання їжі.

Здійснює свою діяльність у рамках законодавства України про охорону здоров'я, реабілітацію, освіту, соціальний захист та права осіб з інвалідністю керуючись нормативно-правовими актами, що визначають його діяльність. В межах компетенції приймає участь у встановленні завдань реабілітації пацієнта,

реабілітаційного прогнозу. Призначає, складає та виконує програми терапії мови і мовлення. Бере участь в складанні та аналізі виконання індивідуального реабілітаційного плану та внесенні змін на кожному з етапів реабілітаційної допомоги. Здійснює профілактику, діагностику, оцінювання, терапевтичні втручання, консультування, навчання, дослідження, ведення, скерування пацієнтів з розладами комунікації та ковтання до інших фахівців у сфері охорони здоров'я. Виявляє етіологію, тип і складність генетичних, вроджених, набутих і/або нейродегенеративних розладів комунікації, які включають: розлади мовлення (продукування голосу, ритм, мелодика, зв'язність, інтонація, резонанція, голос); мови (аудиторне і візуальне сприйняття та усне і письмове продукування на рівні слова, речення, прагматики); прелінгвального та постлінгвального аудиторного сприйняття; паралінгвальних засобів комунікації; соціальної комунікації; когнітивних аспектів комунікації (увага, пам'ять, контрольний механізм, навчання, упорядкування інформації, візуально-просторова перцепція, планування, розв'язання проблем та інші функції, які прямо чи опосередковано беруть участь у комунікації); розладів ковтання (схоплення їжі, кусання, жування, ковтання, слинотечу, годування, харчування). Вивчає середовище, у якому комунікує пацієнт, збирає і аналізує якісні та кількісні дані, на основі яких разом з пацієнтом (членами сім'ї, законними представниками) встановлює мету та завдання терапії мови і мовлення. Розробляє програму терапії мови і мовлення відповідно до індивідуального реабілітаційного плану із зазначенням строків та прогнозів на кожному етапі надання реабілітаційної допомоги. Здійснює проміжне тестування щодо ефективності програми терапії, вносить зміни до програми терапії мови і мовлення. Постійно веде встановлену профільну оцінювальну та звітну документацію з терапії мови і мовлення згідно з вимогами законодавства. Здійснює обстеження розладів ковтання і голосу та описує результати інструментальних досліджень проведених із застосуванням: відеофлюроскопії, відеоендоскопії, відеостробоскопії тощо. Здійснює оцінювання мови перед, під час та після операції з пробудженням у мовночутливих зонах головного мозку. Розробляє та застосовує допоміжні й альтернативні засоби комунікації. Обирає, призначає, встановлює ортопедичні та адаптивні засоби для комунікації, ковтання та верхніх повітряно-травних функцій крім сенсорних засобів, які використовуються особами з вадами слуху або ортопедичного руху зубів. Розробляє спільні стратегії спілкування з особою з розладами комунікації та ковтання та здійснює терапевтичну діяльність в межах рішень мультидисциплінарної реабілітаційної команди або ухвалює всі рішення самостійно у монопрофесійному середовищі. Зберігає конфіденційність програм терапії мови і мовлення та індивідуального реабілітаційного плану. Зберігає конфіденційність програм терапії та індивідуального реабілітаційного плану. Дотримується вимог законодавства щодо права на таємницю про стан здоров'я, лікарську таємницю та інших вимог законодавства щодо захисту персональних даних.

Дотримується правил і норм професійної етики, деонтології тощо; може

співпрацювати з лікарями, фізичними терапевтами, ерготерапевтами, дієтологами, клінічними психологами, протезистами-ортезистами, соціальними працівниками та іншими фахівцями у разі потреби.

Повинен знати: законодавство України про охорону здоров'я, реабілітацію, освіту, соціальний захист та права осіб з інвалідністю, нормативно-правові акти, методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ), Міжнародної класифікації хвороб (МКХ), а також використання НК 030:2022 «Класифікатор функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я», НК 025:2021 «Класифікатор хвороб та споріднених проблем охорони здоров'я», НК 026:2021 «Класифікатор медичних інтервенцій»; політики визначені Всесвітньою організацією охорони здоров'я та іншими документами, які регламентують діяльність терапевта мови і мовлення; механізми і методики здійснення профілактики, скринінгу, діагностики, оцінювання, терапевтичного втручання, консультування, адміністрування, дослідження і ведення генетичних, вроджених, розвиткових, набутих і нейродегенеративних розладів комунікації та ковтання; правила професійної етики, деонтології тощо; анатомію, патологічну анатомію, фізіологію, патологічну фізіологію систем тіла, мовлення, слухання та ковтання; основи неврології, нейро-науки та когнітивної науки у відношенні до комунікації; нейролінгвістику та психолінгвістику; фонетичний, морфологічний, синтаксичний, прагматичний аналіз та транскрипцію мови; норми міжнародного транскрибування; основи соціолінгвістики, діалектології; основи психічного здоров'я; психологію взаємодії з людьми з розладами комунікації; основи практичної психології; типи і моделі комунікації; аналіз комунікативної взаємодії; комунікативні технології; принципи розробки, налаштування, застосування допоміжних та альтернативних засобів комунікації; принципи моторного планування та психофізіологічні особливості продукування мовлення, голосу, жестів, міміки та інших моторних рухів, які беруть участь у комунікації в осіб різних вікових категорій; акустичний аналіз голосу; аналіз плинності, тону, ритму, мелодики, інтонації голосу; типи, етіологію, принципи ведення нейрогенних та периферійних генетичних, вроджених, набутих та нейродегенеративних розладів комунікації та ковтання; формування та функціонування навичок ковтання, фази ковтання, саливацію, моделі харчової поведінки, принципи годування осіб різних вікових категорій; ведення гігієни у закладах охорони здоров'я; ведення гігієни ротової порожнини пацієнта, назогастрального зонда, трахеостоми, гастростоми та інших засобів пов'язаних із харчуванням пацієнта; методику застосування функціональних, лабораторних, радіологічних, ендоскопічних, стробоскопічних, ультразвукових, електрофізіологічних, магнетичних, струменевих та інших інструментів дослідження комунікації та ковтання та розшифрування цих даних; принципи діагностики мови при операціях з пробудженням; принципи інтеграції науково-обґрунтованих прийомів терапевтичного втручання у клінічну практику; принципи

застосування психометричних діагностичних матеріалів; межі своїх професійних компетенцій; принципи роботи в складі мультидисциплінарної реабілітаційної команди або у монопрофесійному середовищі; принципи пошуку, критичного аналізу і опрацювання сучасної професійної літератури; методологію проведення наукових досліджень; квалітативні та квантитативні методи аналізу (включаючи методи дескриптивного та інференційного непараметричного статистичного аналізу) інформації та її донесення в усній та письмовій формі для різних цільових аудиторій; педагогіку, методику викладання; основи управління й організації діяльності терапевтів мови і мовлення в закладах охорони здоров'я, освіти, соціального захисту населення та інших закладах, підприємствах, установах, організаціях, де вони здійснюють свою професійну діяльність; норми і правила ведення документації пов'язаної з виконуваною професійною діяльністю. Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Терапевт мови і мовлення вищої кваліфікаційної категорії: до 31 грудня 2026 року: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Соціальні і поведінкові науки» за спеціальністю «Психологія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Освіта/педагогіка» за спеціальністю «Спеціальна освіта»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Гуманітарні науки» за спеціальністю «Філологія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медична психологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

З 1 січня 2027 року: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія мови і мовлення». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Терапевт мови і мовлення I кваліфікаційної категорії: до 31 грудня 2026 року: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Соціальні і поведінкові науки» за спеціальністю «Психологія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Освіта/педагогіка» за спеціальністю «Спеціальна освіта»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Гуманітарні науки» за спеціальністю «Філологія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медична психологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

З 1 січня 2027 року: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія мови і мовлення». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Терапевт мови і мовлення II кваліфікаційної категорії: до 31 грудня 2026 року: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Соціальні і поведінкові науки» за спеціальністю «Психологія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Освіта/педагогіка» за спеціальністю «Спеціальна освіта»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Гуманітарні науки» за спеціальністю «Філологія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медична психологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) другої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

З 1 січня 2027 року: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія мови і мовлення». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) першої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Терапевт мови і мовлення: до 31 грудня 2026 року: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Соціальні і поведінкові науки» за спеціальністю «Психологія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Освіта/педагогіка» за спеціальністю «Спеціальна освіта»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Гуманітарні науки» за спеціальністю «Філологія»; або вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медична психологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

З 1 січня 2027 року: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія мови і мовлення». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

34) пункти 28-29 підрозділу «Інші професіонали в галузі медицини» вважати пунктами 29-30;

35) у пункті 29 підрозділу «Інші професіонали в галузі медицини»:

- абзац другий викласти у такій редакції:

«Завдання та обов'язки. Трансплант-координатор виконує діяльність, спрямовану на забезпечення отримання анатомічних матеріалів людини та надання їх для подальшої трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів у встановленому законодавством порядку. Виявляє потенційного донора

анатомічних матеріалів людини та організовує проведення необхідних додаткових клінічних обстежень та лабораторних досліджень для встановлення медичних передумов (відсутність хвороб або станів, що унеможливають вилучення анатомічних матеріалів людини) для вилучення анатомічних матеріалів людини, визначення функціонального стану окремих органів. Здійснює вивчення медичної документації з метою збору і аналізу інформації щодо рівня та структури смертності у закладі охорони здоров'я, кількостей розпочатих та виконаних процедур діагностики смерті мозку. Встановлює наявність в Єдиній державній інформаційній системі трансплантації (далі – ЄДІСТ) відомостей про прижиттєво надану потенційним донором згоду або незгоду на вилучення анатомічних матеріалів з його тіла для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів після визначення його стану як незворотна смерть (смерть мозку або біологічна смерть), про призначення повноважного представника, який після смерті особи надасть згоду на вилучення з її тіла анатомічних матеріалів для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів. Отримує згоду повноважного представника або другого з подружжя, або близького родича, або іншого законного представника померлої особи, або особи, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлу особу, на вилучення з тіла померлої особи анатомічних матеріалів для трансплантації. Отримує згоду повноважного представника або другого з подружжя або близького родича або іншого законного представника померлої особи, або особи, яка взяла на себе зобов'язання поховати померлу особу, на вилучення з тіла померлої особи анатомічних матеріалів для виготовлення біоімплантатів, забезпечує внесення відомостей про отриману письмову згоду до ЄДІСТ та медичної документації померлої особи. Організовує проведення тканинного типування та досліджень, які необхідні для отримання даних, передбачених для внесення до ЄДІСТ, для визначення пари донор-реципієнт для кожного органу. Вносить необхідні дані до ЄДІСТ. Після отримання інформації з ЄДІСТ про можливість надання реципієнту анатомічного матеріалу від донора-трупа, визначеного ЄДІСТ, невідкладно інформує про це лікуючого лікаря реципієнта або іншого лікаря, який його заміщує, та керівника цього закладу; після підтвердження консилиумом лікарів цього закладу можливості надання медичної допомоги методом трансплантації реципієнту, щодо якого сформована в ЄДІСТ пара донор-реципієнт, викликає реципієнта до центру трансплантації; взаємодіє із закладами охорони здоров'я, які надають медичну допомогу із застосуванням трансплантації та/або здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією, та іншими суб'єктами господарювання, що здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією. Вносить передбачені законодавством відомості до ЄДІСТ; що є інформацією з обмеженим доступом, про донорів, реципієнтів, характеристику анатомічних матеріалів, інформацію про осіб з трансплантованим анатомічним матеріалом, а також осіб які хочуть надати письмову згоду або незгоду на вилучення анатомічних матеріалів з тіла особи для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів після визначення її стану як незворотна смерть (смерть мозку або біологічна смерть), які збираються,

обробляються та захищаються у визначеному законом порядку. Забезпечує оперативний обмін інформацією, що міститься в ЄДІСТ, між суб'єктами трансплантації при організації надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійсненні діяльності, пов'язаної з трансплантацією. Взаємодіє з відповідальними особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією. Організовує вилучення, пакування, маркування, зберігання і перевезення анатомічних матеріалів людини. Інформує у визначених законодавством випадках судово-медичну експертну службу, адміністрацію закладу охорони здоров'я, відповідні правоохоронні органи та органи прокуратури щодо отримання згоди на вилучення анатомічних матеріалів у донора-трупа. Здійснює інші визначені законодавством повноваження, пов'язані з наданням медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійсненням діяльності, пов'язаної з трансплантацією. Співпрацює з лікарями, іншим медичним та немедичним персоналом, закладами охорони здоров'я, бюро судово-медичної експертизи або іншими суб'єктами господарювання, що згідно із законодавством мають право здійснювати діяльність, пов'язану з трансплантацією. Забезпечує організацію перевезення анатомічних матеріалів людини, які застосовуються для трансплантації та їх зберігання під час перевезення відповідно до законодавства. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я. Планує роботу та проводить аналіз її результатів. Дотримується принципів медичної деонтології. Бере активну участь у проведенні інформаційно-роз'яснювальної роботи з питань законодавства щодо трансплантації анатомічних матеріалів людині, популяризації прижиттєвого та посмертного донорства анатомічних матеріалів, формування позитивної громадської думки про надання анатомічних матеріалів людини для трансплантації. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Виконує вимоги нормативних актів про охорону праці та навколишнього середовища, дотримується норм, методів і прийомів безпечного виконання робіт.

Трансплант-координатори (особи, уповноважені наказом керівника закладу охорони здоров'я на виконання функції трансплант-координатора), які здобули вищу освіту другого (магістерського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальностями «Медицина» або «Педіатрія», на підставі Виписки із медичної карти амбулаторного (стаціонарного) хворого вносять дані про особу з трансплантованим анатомічним матеріалом (діагноз, план обстежень, план лікування тощо) до електронної системи охорони здоров'я; на підставі плану лікування виписують електронні рецепти для отримання лікарських засобів імуносупресивної дії. Координує здійснення медичних обстежень осіб з трансплантованим анатомічним матеріалом за планом обстежень, результати яких вносить до електронної системи охорони здоров'я.»;

- речення перше абзацу третього після слів «... відповідних правоохоронних

органів та органів прокуратури щодо отримання згоди на вилучення анатомічних матеріалів у донора-трупа.» доповнити словами «...; правила роботи в електронній системі охорони здоров'я: внесення медичних даних, плану лікування (за необхідності) та виписування е-рецепту.»;

3б) пункти 1-4, 6-9 підрозділу «Професіонали з вищою немедичною освітою медико-лабораторної справи у сфері охорони здоров'я» викласти у такій редакції:

«1. БАКТЕРІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Виконує лабораторні дослідження біологічного матеріалу, проб з об'єктів середовища життєдіяльності людини з метою діагностики та профілактики бактеріальних та грибкових інфекцій (в тому числі інфекцій, пов'язаних з наданням медичної допомоги) і моніторингу за циркуляцією збудників серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини. Проводить серологічне, молекулярно-біологічне, біохімічне типування виділених збудників для цілей епідеміологічного моніторингу та інфекційного контролю. Визначає чутливість та механізми стійкості клінічно значущих збудників інфекцій до протимікробних препаратів.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Оцінює результати лабораторних досліджень з урахуванням даних внутрішньолабораторного контролю якості, можливого впливу чинників біологічної та аналітичної варіації, наявної клінічної інформації, результатів попередніх досліджень тощо.

Проводить приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, а також реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії. Проводить валідацію та верифікацію методик лабораторних досліджень. Визначає біологічні референтні інтервали, використовує межі прийняття клінічних рішень та вносить відповідні зміни, якщо їх значення втрачають актуальність для популяції, яка обслуговується лабораторією. Розраховує невизначеність результатів досліджень. Слідкує за дотриманням метрологічних вимог в лабораторії (перевірка обладнання та засобів вимірювальної техніки, використання одиниць SI). Проводить оцінювання процедур, обладнання та методів для забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами

процесного підходу і управління ризиками.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність бактеріолога;

мікробіологію, інфекційну імунологію; сучасні принципи систематики та номенклатури мікроорганізмів; методи мікробіологічного контролю за станом середовища життєдіяльності людини і здоров'ям людини;

принципи аналітичних методів, що використовуються для лабораторного дослідження матеріалу з метою діагностики та профілактики бактеріальних та грибкових інфекцій (бактеріоскопічних, бактеріологічних, серологічних, молекулярно-біологічних, мас-спектрометричних тощо);

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання зразків біологічного матеріалу та проб з об'єктів середовища життєдіяльності людини для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування

аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

правила роботи з інфікованим матеріалом, техніку безпеки та забезпечення протиепідемічного режиму при роботі з біологічними агентами 1-4 груп небезпеки; методи та заходи безпечного виконання робіт, правила поведінки з відходами та охорони навколишнього середовища; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Бактеріолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Бактеріологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Бактеріологія». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Бактеріолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Бактеріологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Бактеріологія». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Бактеріолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Бактеріологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної

категорії за спеціальністю «Бактеріологія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Бактеріолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Бактеріологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

2. БІОХІМІК

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій.

Виконує якісні і кількісні дослідження біологічного матеріалу, отриманого із органів та тканин людини з використанням хімічних, фізико-хімічних, біохімічних, імунохімічних і молекулярних методів.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Оцінює результати лабораторних досліджень з урахуванням даних внутрішньолабораторного контролю якості, можливого впливу чинників біологічної та аналітичної варіації, наявної клінічної інформації, результатів попередніх досліджень тощо.

Проводить приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, а також реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії. Проводить валідацію та верифікацію методик лабораторних досліджень. Визначає біологічні референтні інтервали, використовує межі прийняття клінічних рішень та вносить відповідні зміни, якщо їх значення втрачають актуальність для популяції, яка обслуговується лабораторією. Здійснює калібрування приладів, розрахунки рівнянь калібрувальної залежності, верифікацію калібровки. Розраховує невизначеність результатів досліджень. Слідкує за дотриманням метрологічних вимог в лабораторії (перевірка обладнання та засобів вимірювальної техніки, використання одиниць SI). Проводить оцінювання процедур, обладнання та методів для забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників медичних лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність біохіміка;

анатомію, фізіологію та біохімію органів і систем людини, основи патофізіології і патохімії обміну речовин при різних захворюваннях, значення лабораторних досліджень для діагностики і моніторингу захворювань;

принципи аналітичних методів, що використовуються в клінічній біохімії (методів сепарації, стандартних аналітичних методів, спектрометричних методів, електрохімічних методів, молекулярно-генетичних методів, імунологічних методів, методів дослідження ферментів);

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолaboratorного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення

зовнішнього оцінювання якості;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

методи та заходи безпечного виконання робіт, поводження з відходами та охорони навколишнього середовища; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Біохімік вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Клінічна біохімія». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Біохімік I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Клінічна біохімія». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Біохімік II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Клінічна біохімія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Біохімік: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна біохімія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

3. ВІРУСОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Виконує лабораторні дослідження з метою діагностики вірусних інфекцій та нагляду за циркуляцією вірусів серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Оцінює результати лабораторних досліджень з урахуванням даних внутрішньолабораторного контролю якості, можливого впливу чинників біологічної та аналітичної варіації, наявної клінічної інформації, результатів попередніх досліджень тощо.

Проводить приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, а також реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії. Проводить валідацію та верифікацію методик лабораторних досліджень. Визначає біологічні референтні інтервали, використовує межі прийняття клінічних рішень та вносить відповідні зміни, якщо їх значення втрачають актуальність для популяції, яка обслуговується лабораторією. Розраховує невизначеність результатів досліджень. Слідкує за дотриманням метрологічних вимог в лабораторії (перевірка обладнання та засобів вимірювальної техніки, використання одиниць SI). Проводить оцінювання процедур, обладнання та методів для забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів та навколишнього середовища.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поведіння з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині

підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність вірусолога;

мікробіологію, інфекційну імунологію; сучасну класифікацію вірусів, їх природу, походження, структуру та основні властивості; характеристики та методи культивування різних груп вірусів; сучасні уявлення про різноманітність форм і типів взаємодії вірусів та клітин, визначення особливостей цитопатичних змін при вірусній інфекції; методи контролю за станом середовища життєдіяльності людини і здоров'ям людини;

принципи аналітичних методів, що використовуються в лабораторній діагностиці вірусних інфекцій;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

правила роботи з інфікованим матеріалом, техніку безпеки та забезпечення протиепідемічного режиму при роботі з біологічними агентами 1-4 груп небезпеки; методи та заходи безпечного виконання робіт, правила поведінки з відходами та охорони навколишнього середовища; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту;

вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Вірусолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Вірусологія». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Вірусолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Вірусологія». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Вірусолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Вірусологія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Вірусолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

4. ГЕНЕТИК

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій.

Виконує лабораторні дослідження з метою діагностики спадкової, вродженої, онкологічної та іншої генетично обумовленої патології з використанням сучасних цитогенетичних, молекулярно-цитогенетичних, молекулярно-генетичних, біохімічних методів. Проводить моніторинг генетичних та метаболічних маркерів ефективності лікування рідкісних та онкологічних захворювань. Здійснює імуногенетичні дослідження з метою підбору донорів та супроводу трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів. Проводить скринінгові обстеження новонароджених дітей та вагітних жінок. Виконує лабораторні дослідження з

метою пренатальної діагностики спадкової і вродженої патології.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Оцінює результати лабораторних досліджень з урахуванням даних внутрішньолабораторного контролю якості, можливого впливу чинників біологічної та аналітичної варіації, наявної клінічної інформації, результатів попередніх досліджень тощо.

Проводить приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, а також реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії. Проводить валідацію та верифікацію методик лабораторних досліджень. Визначає біологічні референтні інтервали, використовує межі прийняття клінічних рішень та вносить відповідні зміни, якщо їх значення втрачають актуальність для популяції, яка обслуговується лабораторією. Здійснює калібрування приладів, розрахунки рівнянь калібрувальної залежності, верифікацію калібровки. Розраховує невизначеність результатів досліджень. Слідкує за дотриманням метрологічних вимог в лабораторії (перевірка обладнання та засобів вимірювальної техніки, використання одиниць SI). Проводить оцінювання процедур, обладнання та методів для забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників медичних лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними

дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність генетика;

загальні, цитологічні і молекулярні основи спадковості; сучасну класифікацію хромосом людини, методи отримання і аналізу хромосомних препаратів; теоретичні основи метаболічних процесів та генетичних змін, що призводять до метаболічних порушень, основні питання етіології та патогенезу метаболічних захворювань, методи їх диференційної діагностики і моніторингу; сучасні дані про генетичні основи канцерогенезу, генетично обумовлену класифікацію онкологічних та онкогематологічних захворювань, методи їх диференційної діагностики і моніторингу; сучасні дані про систему гістосумісності, принципи імуногенетичного підбору пари донор-реципієнт, принципи та методи імуногенетичного пре- та післятрансплантаційного супроводу; методи ефективного функціонування скринінгових програм серед новонароджених та вагітних жінок; етапи про- та ембріогенезу, сучасні методи пренатальної і діагностики спадкової і вродженої патології;

принципи аналітичних методів, що використовуються для лабораторної діагностики та моніторингу спадкових, вроджених, онкологічних та інших генетично-обумовлених хвороб, а також в ході підбору сумісної пари донор-реципієнт і супроводу трансплантації;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

методи та заходи безпечного виконання робіт, поводження з відходами та охорони навколишнього середовища; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Генетик вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Генетика лабораторна». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Генетик I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Генетика лабораторна». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Генетик II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Генетика лабораторна». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Генетик: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Генетика лабораторна». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

6. ІМУНОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Виконує дослідження кількісних та якісних показників компонентів імунної системи та їх функціональної активності у біологічному матеріалі, отриманому із органів та тканин людини; проводить дослідження з метою контролю якості донорської крові та її компонентів.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Оцінює результати лабораторних досліджень з урахуванням даних внутрішньолабораторного контролю якості, можливого впливу чинників біологічної та аналітичної варіації, наявної клінічної інформації, результатів попередніх досліджень тощо.

Проводить приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, а також реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії. Проводить валідацію та верифікацію методик лабораторних досліджень. Визначає біологічні референтні інтервали, використовує межі прийняття клінічних рішень та вносить відповідні зміни, якщо їх значення втрачають актуальність для популяції, яка обслуговується лабораторією. Здійснює калібрування приладів, розрахунки рівнянь калібрувальної залежності, верифікацію калібровки. Розраховує невизначеність результатів досліджень. Слідкує за дотриманням метрологічних вимог в лабораторії (перевірка обладнання та засобів вимірювальної техніки, використання одиниць SI). Проводить оцінювання процедур, обладнання та методів для забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторіями

дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність імунолога;

загальну та клінічну імунологію, імунофармакологію; особливості формування первинних та вторинних імунодефіцитів; різновиди та властивості антигенів; класи та субкласи антитіл, їх значення в імунних процесах; вікові особливості функціонування імунної системи; вплив несприятливих екологічних факторів на формування та функціонування імунної системи; основи імунобіотехнології, імуногенетики, імуногематології, імуноонкології, алергології, трансплантаційної імунології; методи імунодіагностики вагітності, онкологічних захворювань, інфекційних захворювань, зокрема ВІЛ-інфекції;

принципи аналітичних методів, що використовуються в лабораторній діагностиці при дослідженні компонентів імунної системи;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолaboratorного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

методи та заходи безпечного виконання робіт, поводження з відходами та охорони навколишнього середовища; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та

захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Імунолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Лабораторна імунологія». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Імунолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Лабораторна імунологія». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Імунолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Лабораторна імунологія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Імунолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Лабораторна імунологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

7. ЦИТОМОРФОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій.

Виконує загальноклінічні, гематологічні та цитологічні дослідження біологічного матеріалу, отриманого із органів та тканин людини, спрямовані на з'ясування причин захворювання, встановлення діагнозу, призначення лікування та моніторингу його ефективності.

Планує та проводить внутрішньолaboratorний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Оцінює результати лабораторних досліджень з урахуванням даних внутрішньолaboratorного контролю якості, можливого впливу чинників біологічної та аналітичної варіації, наявної клінічної інформації, результатів

попередніх досліджень тощо.

Проводить приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, а також реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії. Проводить валідацію та верифікацію методик лабораторних досліджень. Визначає біологічні референтні інтервали, використовує межі прийняття клінічних рішень та вносить відповідні зміни, якщо їх значення втрачають актуальність для популяції, яка обслуговується лабораторією. Здійснює калібрування приладів, розрахунки рівнянь калібрувальної залежності, верифікацію калібровки. Розраховує невизначеність результатів досліджень. Слідкує за дотриманням метрологічних вимог в лабораторії (перевірка обладнання та засобів вимірювальної техніки, використання одиниць SI). Проводить оцінювання процедур, обладнання та методів для забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників медичних лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність цитоморфолога;

анатомію, фізіологію, цитологію та біохімію органів і систем людини; механізми клітинних та тканинних відповідей на порушення гомеостазу, а також пошкодження та загибелі клітин; сучасні дані щодо механізмів розвитку типових патологічних процесів; цитологічні критерії злоякісності та принципи цитологічної діагностики при дослідженні біологічного матеріалу, отриманого із різних органів

і тканин;

принципи аналітичних методів, що використовуються в клінічній лабораторній діагностиці;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

методи та заходи безпечного виконання робіт, поводження з відходами та охорони навколишнього середовища; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Цитоморфолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика» або «Цитоморфологія / клінічна лабораторна

діагностика». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Цитоморфолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика» або «Цитоморфологія / клінічна лабораторна діагностика». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Цитоморфолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика» або «Цитоморфологія / клінічна лабораторна діагностика». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Цитоморфолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Клінічна лабораторна діагностика» або «Цитоморфологія / клінічна лабораторна діагностика». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

8. МІКРОБІОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Виконує лабораторні дослідження з метою діагностики вірусних, бактеріальних та грибкових інфекцій (в тому числі інфекцій, пов'язаних з наданням медичної допомоги) та нагляду за циркуляцією збудників інфекційних хвороб серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини. Проводить серологічне, молекулярно-біологічне, біохімічне типування виділених збудників для цілей епідеміологічного моніторингу та інфекційного контролю. Визначає чутливість та механізми стійкості клінічно значущих збудників інфекцій до протимікробних препаратів.

Планує та проводить внутрішньолaboratorний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Оцінює результати лабораторних досліджень з урахуванням даних внутрішньолaboratorного контролю якості, можливого впливу чинників біологічної та аналітичної варіації, наявної клінічної інформації, результатів попередніх досліджень тощо.

Проводить приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, а також реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії.

Проводить валідацію та верифікацію методик лабораторних досліджень. Визначає біологічні референтні інтервали, використовує межі прийняття клінічних рішень та вносить відповідні зміни, якщо їх значення втрачають актуальність для популяції, яка обслуговується лабораторією. Розраховує невизначеність результатів досліджень. Слідкує за дотриманням метрологічних вимог в лабораторії (перевірка обладнання та засобів вимірювальної техніки, використання одиниць SI). Проводить оцінювання процедур, обладнання та методів для забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність мікробіолога;

мікробіологію, інфекційну імунологію; сучасні принципи систематики та номенклатури мікроорганізмів; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини;

принципи методів, що використовуються для лабораторного дослідження матеріалу з метою діагностики та профілактики вірусних, бактеріальних та грибкових інфекцій (вірусологічних, бактеріоскопічних, бактеріологічних, серологічних, молекулярно-біологічних, мас-спектрометричних тощо);

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях,

терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання зразків біологічного матеріалу та проб з об'єктів середовища життєдіяльності людини для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

правила роботи з інфікованим матеріалом, техніку безпеки та забезпечення протиепідемічного режиму при роботі з біологічними агентами 1-4 груп небезпеки; методи та заходи безпечного виконання робіт, правила поведінки з відходами та охорони навколишнього середовища; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Мікробіолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Мікробіологія і вірусологія».

Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Мікробіолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Мікробіологія і вірусологія». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Мікробіолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Мікробіологія і вірусологія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Мікробіолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Мікробіологія і вірусологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

9. ПАРАЗИТОЛОГ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я, нормативно-правовими актами, міжнародними стандартами та настановами, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій закладів громадського здоров'я, у тому числі центрів контролю та профілактики хвороб.

Виконує паразитологічні дослідження з метою діагностики хвороб паразитарної етіології та нагляду за циркуляцією збудників паразитозів серед населення і в об'єктах середовища життєдіяльності людини.

Планує та проводить внутрішньолабораторний контроль якості результатів досліджень, документує та аналізує його результати. Вживає заходи при виявленні невідповідностей. Аналізує результати зовнішнього оцінювання якості.

Оцінює результати лабораторних досліджень з урахуванням даних внутрішньолабораторного контролю якості, можливого впливу чинників біологічної та аналітичної варіації, наявної клінічної інформації, результатів попередніх досліджень тощо.

Проводить приймальні випробування обладнання, засобів вимірювальної техніки, а також реагентів та витратних матеріалів, що надходять до лабораторії. Проводить валідацію та верифікацію методик лабораторних досліджень. Визначає біологічні референтні інтервали, використовує межі прийняття клінічних рішень та вносить відповідні зміни, якщо їх значення втрачають актуальність для популяції, яка обслуговується лабораторією. Розраховує невизначеність результатів досліджень. Слідкує за дотриманням метрологічних вимог в лабораторії (перевірка обладнання та засобів вимірювальної техніки, використання одиниць SI). Проводить оцінювання процедур, обладнання та методів для забезпечення

порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів.

Постійно поліпшує систему управління лабораторії, керуючись принципами процесного підходу і управління ризиками.

Проводить лабораторну практику у спосіб, який забезпечує захист працюючих та оточуючого середовища від можливого впливу небезпечних та шкідливих виробничих факторів біологічного, механічного, хімічного, фізичного походження. Дотримується вимог законодавства щодо поводження з відходами, охорони навколишнього середовища, забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту, техніки безпеки, протипожежної безпеки, а також правил внутрішнього трудового розпорядку закладу.

Аналізує ефективність своєї роботи з метою забезпечення та поліпшення якості лабораторних послуг. Вживає необхідні заходи для захисту персональних даних клієнтів лабораторії та іншої інформації з обмеженим доступом, які стали відомими у зв'язку з виконанням професійних обов'язків. Дотримується принципів професійної етики та деонтології. Керує роботою фахівців у галузі охорони здоров'я (лаборантів, сестер медичних/братів медичних та інших). Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: чинне законодавство про охорону здоров'я, систему громадського здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я, організацію роботи медичних лабораторій та лабораторій центрів контролю та профілактики хвороб, в тому числі в частині підготовки, підвищення кваліфікації та атестації працівників лабораторій; трудове законодавство; вимоги державних та міжнародних стандартів щодо системи управління медичними лабораторіями, клінічними лабораторними дослідженнями та системами для *in vitro* діагностики; принципи та правила застосування стандартів; права, обов'язки та відповідальність паразитолога;

мікробіологію, інфекційну імунологію; сучасні дані щодо різноманітності форм і типів впливу паразитів на організм людини; цикли розвитку паразитів в організмі; механізми протипаразитарного імунітету; характеристику та методи діагностики різних груп паразитів; методи контролю за станом навколишнього середовища і здоров'ям людини;

принципи аналітичних методів, що використовуються в лабораторній діагностиці паразитозів;

принципи організації діяльності лабораторії при надзвичайних ситуаціях, терористичних актах та військових конфліктах;

правила та методи отримання біологічного матеріалу для проведення лабораторних досліджень;

вимоги до компетентності і системи управління медичними лабораторіями з урахуванням процесного та ризик-орієнтованого підходів;

основи лабораторної статистики (описова статистика, розподіли, оцінювання параметрів, довірчі інтервали, тестування гіпотез, порівняння та візуалізація

методів, аналітичні діапазони, референтні інтервали тощо);

основи метрології; порядок метрологічного контролю, калібрування аналітичних систем, вимоги до метрологічної простежуваності результатів, принципи гармонізації методів;

принципи та методи оцінювання точності, невизначеності, варіації та відтворюваності результатів тестів, валідації/верифікації аналітичних систем, визначення біологічних референтних інтервалів, забезпечення порівнянності результатів досліджень проб пацієнтів, проведення приймальних випробувань обладнання, засобів вимірювальної техніки, реагентів та витратних матеріалів;

стратегії планування та проведення внутрішньолабораторного контролю якості лабораторних досліджень, принципи організації та забезпечення зовнішнього оцінювання якості;

принципи, переваги та недоліки, обсяг і обмеження автоматизації в лабораторії;

принципи керування документацією лабораторії;

правила роботи з інфікованим матеріалом, техніку безпеки та забезпечення протиепідемічного режиму при роботі з біологічними агентами 1-4 груп небезпеки; методи та заходи безпечного виконання робіт, правила поведінки з відходами та охорони навколишнього середовища; основні характеристики засобів індивідуального захисту, що застосовуються в лабораторії; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії, протипожежного та цивільного захисту; вимоги чинного законодавства, а також міжнародних протоколів і рекомендацій щодо біологічного захисту та біологічної безпеки; тактику дій у надзвичайних ситуаціях; порядок дій при невідкладних станах;

сучасні засоби комунікацій та зв'язку; вимоги законодавства до обробки та захисту персональних даних.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Паразитолог вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Паразитологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Паразитологія». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Паразитолог I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Паразитологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Паразитологія». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Паразитолог II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого

(магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Паразитологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Паразитологія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Паразитолог: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Паразитологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

37) абзаци п'ятий-дев'ятий пункту 1 підрозділу «Професіонали з вищою немедичною освітою, які працюють у бюро судово-медичної експертизи» викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-імунолог судовий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Судово-медична імунологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична імунологія». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Експерт-імунолог судовий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Судово-медична імунологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична імунологія». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Експерт-імунолог судовий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Судово-медична імунологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична імунологія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Експерт-імунолог судовий: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Судово-медична імунологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

38) абзаци десятий-двадцять перший пункту 1 підрозділу «Професіонали з вищою немедичною освітою, які працюють у бюро судово-медичної експертизи» виключити;

39) абзаци п'ятий-дев'ятий пункту 2 підрозділу «Професіонали з вищою немедичною освітою, які працюють у бюро судово-медичної експертизи» викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-токсиколог судовий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія» або галузі знань «Охорона здоров'я» зі спеціальності «Фармація, промислова фармація», або галузі

знань «Природничі науки» зі спеціальності «Хімія». Спеціалізація за фахом «Судово-медична токсикологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична токсикологія». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Експерт-токсиколог судовий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія» або галузі знань «Охорона здоров'я» зі спеціальності «Фармація, промислова фармація», або галузі знань «Природничі науки» зі спеціальності «Хімія». Спеціалізація за фахом «Судово-медична токсикологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична токсикологія». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Експерт-токсиколог судовий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія» або галузі знань «Охорона здоров'я» зі спеціальності «Фармація, промислова фармація», або галузі знань «Природничі науки» зі спеціальності «Хімія». Спеціалізація за фахом «Судово-медична токсикологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична токсикологія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Експерт-токсиколог судовий: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія» або галузі знань «Охорона здоров'я» зі спеціальності «Фармація, промислова фармація», або галузі знань «Природничі науки» зі спеціальності «Хімія». Спеціалізація за фахом «Судово-медична токсикологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

40) абзаци десятий-дванадцятий пункту 2 підрозділу «Професіонали з вищою немедичною освітою, які працюють у бюро судово-медичної експертизи» виключити;

41) абзаци п'ятий-дев'ятий пункту 3 підрозділу «Професіонали з вищою немедичною освітою, які працюють у бюро судово-медичної експертизи» викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги.

Експерт-цитолог судовий вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Судово-медична цитологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична цитологія». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Експерт-цитолог судовий I кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Судово-медична цитологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична цитологія». Стаж

роботи за фахом – понад 7 років.

Експерт-цитолог судовий II кваліфікаційної категорії: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Судово-медична цитологія». Безперервний професійний розвиток. Наявність II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Судово-медична цитологія». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Експерт-цитолог судовий: вища освіта другого (магістерського) рівня галузі знань «Біологія», спеціалізація за фахом «Судово-медична цитологія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

42) абзаци десятий-двадцять перший пункту 3 підрозділу «Професіонали з вищою немедичною освітою, які працюють у бюро судово-медичної експертизи» виключити.

4. У розділі «Фахівці»:

1) пункти 20, 50, 55-56 викласти у такій редакції:

«20. ПОМІЧНИК ЛІКАРЯ-ЕПІДЕМІОЛОГА

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію системи громадського здоров'я.

Бере участь в епідеміологічних розслідуваннях випадків інфекційних та масових неінфекційних хвороб, надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я.

Бере участь у здійсненні епідеміологічного нагляду та аналізу, проведенні оцінки ризиків для здоров'я і санітарно-епідемічного благополуччя населення та у проведенні за результатами такої оцінки відповідних профілактичних, обстежувальних, консультаційних та інших заходів, наданні рекомендацій щодо усунення ризиків у сфері громадського здоров'я та санітарно-епідемічного благополуччя населення.

Відбирає матеріал та проби з об'єктів довкілля для мікробіологічних, вірусологічних та санітарно-гігієнічних досліджень, забезпечує їх доставку в лабораторію.

Бере участь в роботі в осередках інфекційних хвороб (епідеміологічне обстеження, проведення медико-санітарних заходів, у тому числі дезінфекційних).

Здійснює збір та обробку даних епідеміологічного нагляду та внесення інформації до відповідних баз даних.

Бере участь у заходах з організації імунопрофілактики населення, моніторингу «холодового ланцюга», умов проведення щеплень. Аналіз та систематизація даних щодо вакцинального статусу населення. Бере участь у плануванні, верифікації

відомостей про щеплення окремих груп, розподілу медичних імунобіологічних препаратів, контролю за їх зберіганням та використанням.

Планує роботу та проводить аналіз її результатів.

Бере участь в організації навчання та проведення інформаційно-просвітницьких заходів з питань громадського здоров'я.

Сприяє виконанню оперативних функцій громадського здоров'я.

Дотримується принципів медичної деонтології. Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я; організацію системи громадського здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність помічника лікаря-епідеміолога;

основні принципи епідеміологічного нагляду і аналізу інфекційних та неінфекційних хвороб; основні принципи профілактики інфекційних та неінфекційних хвороб, виявлення джерел збудників інфекційних хвороб і боротьби з інфекційними хворобами, ліквідації їх осередків;

засоби специфічної імунопрофілактики; Національний календар щеплень, препарати і схеми імунізації, постійні та тимчасові протипоказання до здійснення вакцинопрофілактики;

соціо- демографічні характеристики населення території;

види лабораторних та інструментальних методів санітарно-епідеміологічного обстеження;

методики забору матеріалу для лабораторних досліджень, правила його зберігання і доставки в лабораторію;

показники лабораторних досліджень і можливі їх зміни;

методи контролю додержання санітарно-епідеміологічного режиму;

сучасні епідеміологічні та соціально-гігієнічні методики збору і медико-статистичного аналізу інформації про показники здоров'я різних груп населення (вікові, соціальні, професійні тощо); методи оцінки природних і медико-соціальних факторів середовища в розвитку хвороб серед різних груп населення, оцінки ефективності протиепідемічних заходів; методи визначення колективного імунітету, основи імунології;

правила оформлення медичної документації, у тому числі в електронній формі; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення; правила та норми охорони праці, виробничої санітарії; засоби протипожежного захисту.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Помічник лікаря-епідеміолога вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за

спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Епідеміології». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Епідеміології». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Помічник лікаря-епідеміолога I кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Епідеміології». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Епідеміології». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Помічник лікаря-епідеміолога II кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Епідеміології». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Епідеміології». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Помічник лікаря-епідеміолога: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Епідеміології». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

50. ФЕЛЬДШЕР САНІТАРНИЙ

Завдання та обов'язки. Керується законодавством України про охорону здоров'я та нормативно-правовими актами, що визначають діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію системи громадського здоров'я.

Виконує обов'язки помічника лікаря-гігієніста (лікаря із загальної гігієни,

лікаря з комунальної гігієни, лікаря з гігієни харчування, лікаря з гігієни праці, лікаря з гігієни дітей та підлітків).

Бере участь в заходах з ліквідації та локалізації надзвичайних ситуацій у сфері громадського здоров'я

Бере участь у проведенні оцінки ризиків для здоров'я і санітарно-епідемічного благополуччя населення та у проведенні заходів за результатами такої оцінки відповідних профілактичних, обстежувальних, консультаційних та інших заходів, наданні рекомендацій щодо усунення ризиків у сфері санітарно-епідемічного благополуччя населення.

Бере участь у підготовці пропозицій, планів дій та рекомендацій щодо здійснення заходів, спрямованих на поліпшення показників здоров'я і благополуччя населення та вдосконалення системи громадського здоров'я.

Аналізує дані щодо громадського здоров'я, зокрема, результати лабораторних досліджень, демографічні та епідеміологічні показники.

Бере участь у проведенні розслідування випадків професійних захворювань та у проведенні оцінки ризиків, пов'язаних з умовами праці.

Відбирає зразки і виконує основні види інструментальних досліджень.

Бере участь у проведенні моніторингу заходів щодо зміцнення здоров'я, показників рухової активності, статевого та репродуктивного здоров'я, психічного здоров'я населення у регіоні.

Бере участь в організації навчання та проведення інформаційно-просвітницьких заходів з питань громадського здоров'я, в тому числі серед декретованого контингенту населення.

Дотримується принципів медичної деонтології.

Веде медичну документацію.

Постійно удосконалює свій професійний рівень.

Повинен знати: законодавство про охорону здоров'я та нормативні документи, що регламентують діяльність органів управління і закладів охорони здоров'я, організацію системи громадського здоров'я; основи права в медицині; права, обов'язки та відповідальність фельдшера санітарного;

фактори ризику, пов'язані з впливом на здоров'я населення детермінант навколишнього середовища;

організацію і проведення заходів щодо усунення ризиків у сфері санітарно-епідемічного благополуччя населення;

організацію та здійснення епідеміологічного нагляду за неінфекційними захворюваннями;

загальні характеристики інфекційних та неінфекційних хвороб;

основні принципи профілактики інфекційних та неінфекційних хвороб; засоби специфічної імунопрофілактики; препарати і схеми імунізації, постійні та тимчасові протипоказання до здійснення вакцинопрофілактики;

правила відбору зразків для лабораторних досліджень;

лабораторні та інструментальні методи санітарно-епідеміологічного обстеження;

правила та норми охорони праці, виробничої санітарії; засоби протипожежного захисту;

форми та методи санітарно-просвітницької діяльності серед різних груп населення;

сучасні епідеміологічні та соціально-гігієнічні методики збору і медико-статистичного аналізу інформації про показники здоров'я різних груп (вікові, соціальні, професійні тощо) населення;

правила оформлення медичної документації, у тому числі в електронній формі; сучасну літературу за фахом та методи її узагальнення.

Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Фельдшер санітарний вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Медико-профілактичної справи». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Медико-профілактична справа». Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Фельдшер санітарний I кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Медико-профілактичної справи». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Медико-профілактична справа». Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Фельдшер санітарний II кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона

здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Медико-профілактичної справи». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю «Медико-профілактична справа». Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Фельдшер санітарний: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Медико-профілактичної справи». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

55. АСИСТЕНТ ЕРГОТЕРАПЕВТА

Завдання та обов'язки. Виконує професійні обов'язки в закладах охорони здоров'я, реабілітаційних закладах, закладах освіти, закладах соціального захисту населення, установах та організаціях незалежно від форми власності та організаційно-правової форми. Під керівництвом ерготерапевта здійснює реабілітаційні заходи з метою покращення та розширення заняттєвої активності та участі пацієнта/клієнта, сприяє набуттю людьми з обмеженнями повсякденного функціонування максимального рівня функціонування та самостійності і незалежності в усіх аспектах життя. Під керівництвом ерготерапевта виконує програми ерготерапії, здійснює оперативний та поточний контроль за їх виконанням, веде відповідну документацію. Працює з особами та групами осіб усіх вікових категорій з обмеженням повсякденного функціонування. Під контролем ерготерапевта застосовує терапевтичні вправи, терапевтичні заняття, преформовані фізичні чинники, спрямовані на розвиток необхідних умінь і навичок, поліпшення функцій організму, які впливають на обмеження повсякденного функціонування. Готує приміщення та робочі місця. Забезпечує процес ерготерапії допоміжним обладнанням, матеріалами та інструментами. Володіє прийомами першої та невідкладної допомоги. Співпрацює з лікарями фізичної та реабілітаційної медицини, фізичними терапевтами, ерготерапевтами, протезистами-ортезистами, фахівцями з освіти (спеціальної освіти), терапевтами мови та мовлення (логопедами), фахівцями психічного здоров'я, соціальними працівниками тощо. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Бере участь у навчальних програмах асистентів ерготерапевтів.

Повинен знати: основи нормальної та патологічної анатомії і фізіології; біомеханіку, кінезіологію, моторний контроль, ергономіку, основи психології, патопсихології, психіатрії, педагогіки, соціології, особливості застосування заходів

ерготерапії при порушеннях діяльності опорно-рухового апарату, серцево-судинної, нервової та дихальної систем, при множинних порушеннях та протезуванні, у педіатрії, геронтології, психіатрії; методи контролю в ерготерапії; методику застосування терапевтичних вправ та терапевтичних занять; методику здійснення заняттєвого аналізу; терапевтичний вплив преформованих фізичних чинників; теорію і практику ерготерапевтичних, корекційно-реабілітаційних заходів та процесів, психологічної допомоги, соціально-побутової адаптації, професійної реабілітації, соціально-середовищної реабілітації осіб усіх вікових категорій з обмеженнями повсякденного функціонування; стратегії комунікації з пацієнтами; основи законодавства та нормативні документи України, міжнародні документи з питань охорони здоров'я, реабілітації, ерготерапії, освіти, соціального захисту, прав осіб з інвалідністю; основи права в реабілітаційній медицині; права, обов'язки та відповідальність асистента ерготерапевта; правила охорони праці при різних методах ерготерапії; правила надання першої та невідкладної медичної допомоги; правила оформлення реабілітаційної та медичної документації; принципи командної роботи; методологічні та практичні засади застосування Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ) та Міжнародної класифікації хвороб (МКХ). Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Асистент ерготерапевта вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація», спеціалізація за дипломом «Ерготерапія»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» або «Фізична реабілітація»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» напряму підготовки «Здоров'я людини»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація «Фізична терапія та ерготерапія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Асистент ерготерапевта I кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація», спеціалізація за дипломом «Ерготерапія»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» або «Фізична реабілітація»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» напряму підготовки «Здоров'я людини»; або освіта не нижче рівня фахової

передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація «Фізична терапія та ерготерапія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Асистент ерготерапевта II кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація», спеціалізація за дипломом «Ерготерапія»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» або «Фізична реабілітація»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» напряму підготовки «Здоров'я людини»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація «Фізична терапія та ерготерапія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Асистент ерготерапевта: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація», спеціалізація за дипломом «Ерготерапія»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» або «Фізична реабілітація»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» напряму підготовки «Здоров'я людини»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація «Фізична терапія та ерготерапія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

56. АСИСТЕНТ ФІЗИЧНОГО ТЕРАПЕВТА

Завдання та обов'язки. Виконує професійні обов'язки в закладах охорони здоров'я, реабілітаційних закладах, закладах освіти, закладах соціального захисту населення, установах та організаціях незалежно від форми власності та організаційно-правової форми. За призначенням фізичного терапевта здійснює реабілітаційні заходи з метою оптимізації функціонування, припинення або зменшення болю, відновлення функцій організму, досягнення фізичної незалежності та активності, оптимального фізичного стану та самопочуття осіб з обмеженнями функціонування чи з ризиком обмежень усіх вікових категорій. Під керівництвом фізичного терапевта виконує програми фізичної терапії або її компоненти, спостерігає за ходом їх виконання, здійснює оперативний та поточний контроль, веде відповідну документацію. Застосовує терапевтичні вправи, функціональні вправи, масаж, позиціонування, мануально-м'язові та суглобові техніки, преформовані фізичні чинники тощо. Вміє надавати першу медичну

допомогу. Приймає участь у процесі навчання самоогляду, пересуванню, самостійності у підтримці фізичного стану та здоров'я. Співпрацює з фахівцями з реабілітації, що входять у мультидисциплінарну команду, а також з іншими фахівцями, залученими до надання медичної та реабілітаційної допомоги пацієнту, фахівцями освіти, соціальними працівниками тощо. Залучає родичів (законних представників) до проведення програми фізичної терапії, надає їм необхідну консультативну допомогу. Постійно удосконалює свій професійний рівень. Бере участь у освітніх заходах з безперервного професійного розвитку асистентів фізичних терапевтів.

Повинен знати: анатомію людини; нормальну фізіологію, патофізіологію та фізіологію рухової активності; біохімію; кінезіологію та клінічну кінезіологію; основи медичної патології; моторний контроль; теорію та методику фізичного виховання; основи психології, педагогіки, соціології; методи обстеження, оцінювання та контролю у фізичній терапії; теорію та методику застосування терапевтичних вправ; терапевтичний вплив преформованих фізичних чинників; мануальні методи втручання у фізичній терапії; методи та засоби профілактики порушень і оптимізації функціонування при м'язово-скелетних, неврологічних, кардіо-респіраторних та інших порушень та функціональних обмежень осіб різного віку; організацію систем охорони здоров'я, фізичного виховання, освіти та соціального захисту, основи національного і міжнародного законодавства в цих галузях; основи медичного права; законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я та соціального захисту, організацію реабілітаційної допомоги; норми і правила професійної етики, медичної деонтології, ведення фахової звітної та облікової документації; права, обов'язки та відповідальність асистента фізичного терапевта; принципи командної роботи; методологічні та практичні засади застосування використання НК 030:2022 «Класифікатор функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я»; НК 025:2021 «Класифікатор хвороб та споріднених проблем охорони здоров'я» та НК 026:2021 «Класифікатор медичних інтервенцій». Повинен володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків відповідно до Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної».

Кваліфікаційні вимоги.

Асистент фізичного терапевта вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація», спеціалізація за дипломом «Фізична терапія»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» або «Фізична реабілітація»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» напряму підготовки «Здоров'я людини»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю

«Медсестринство», спеціалізація «Фізична терапія та ерготерапія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Асистент фізичного терапевта I кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація», спеціалізація за дипломом «Фізична терапія»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» або «Фізична реабілітація»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» напряму підготовки «Здоров'я людини»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація «Фізична терапія та ерготерапія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Асистент фізичного терапевта II кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація», спеціалізація за дипломом «Фізична терапія»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» або «Фізична реабілітація»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» напряму підготовки «Здоров'я людини»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація «Фізична терапія та ерготерапія». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії за спеціальністю. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Асистент фізичного терапевта: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Терапія та реабілітація», спеціалізація за дипломом «Фізична терапія»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Фізична терапія, ерготерапія» або «Фізична реабілітація»; або вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини» напряму підготовки «Здоров'я людини»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація «Фізична терапія та ерготерапія». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

2) абзаци п'ятий-дев'ятий пункту 38 викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги.

Сестра медична / брат медичний станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги вищої кваліфікаційної категорії: освіта не

нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа», «Сестринська справа» або «Акушерська справа» з подальшою спеціалізацією за профілем роботи «Медицина невідкладних станів». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Сестра медична / брат медичний станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги I кваліфікаційної категорії: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа», «Сестринська справа» або «Акушерська справа» з подальшою спеціалізацією за профілем роботи «Медицина невідкладних станів». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Сестра медична / брат медичний станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги II кваліфікаційної категорії: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа», «Сестринська справа» або «Акушерська справа» з подальшою спеціалізацією за профілем роботи «Медицина невідкладних станів». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Сестра медична / брат медичний станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа», «Сестринська справа» або «Акушерська справа» з подальшою спеціалізацією за профілем роботи «Медицина невідкладних станів». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

3) абзаци п'ятий-дев'ятий пункту 44 викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги.

Статистик медичний вищої кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Медичної статистики». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної

категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Статистик медичний I кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Медичної статистики». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Статистик медичний II кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Медичної статистики». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Статистик медичний: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Громадське здоров'я» або початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти за освітнім ступенем молодший бакалавр, або фахова передвища освіта за освітньо-професійним ступенем фаховий молодший бакалавр галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство» з наступною спеціалізацією (за профілем роботи) з «Медичної статистики». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

4) абзаци четвертий-дев'ятий пункту 52 викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги.

Парамедик вищої категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація за дипломом «Екстрена медицина»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» або «Сестринська справа» з подальшою спеціалізацією за фахом «Екстрена медицина». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Парамедик I кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю

«Медсестринство», спеціалізація за дипломом «Екстрена медицина»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» або «Сестринська справа» з подальшою спеціалізацією за фахом «Екстрена медицина». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Парамедик II кваліфікаційної категорії: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація за дипломом «Екстрена медицина»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» або «Сестринська справа» з подальшою спеціалізацією за фахом «Екстрена медицина». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Парамедик: вища освіта першого (бакалаврського) рівня галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», спеціалізація за дипломом «Екстрена медицина»; або освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» або «Сестринська справа» з подальшою спеціалізацією за фахом «Екстрена медицина». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.

До роботи на посаді «парамедик» допускаються особи, які здобули освіту не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» або «Сестринська справа» та пройшли спеціалізацію за профілем роботи «Медицина невідкладних станів», із умовою до 01 січня 2028 року пройти спеціалізацію за фахом «Екстрена медицина»;

- 5) абзаци десятий-чотирнадцятий пункту 52 виключити;
- 6) абзаци четвертий-восьмий пункту 54 викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги.

Фельдшер з медицини невідкладних станів вищої кваліфікаційної категорії: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» з подальшою спеціалізацією за фахом «Екстрена медицина». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Фельдшер з медицини невідкладних станів I кваліфікаційної категорії: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» з подальшою спеціалізацією за фахом «Екстрена медицина». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Фельдшер з медицини невідкладних станів II кваліфікаційної категорії: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» з подальшою спеціалізацією за фахом «Екстрена медицина». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Фельдшер з медицини невідкладних станів: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» з подальшою спеціалізацією за фахом «Екстрена медицина». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.»;

7) пункт 54 доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

«До роботи на посаді «фельдшер з медицини невідкладних станів» допускаються особи, які здобули освіту не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа» та пройшли спеціалізацію за профілем роботи «Медицина невідкладних станів», із умовою до 01 січня 2028 року пройти спеціалізацію за фахом «Екстрена медицина.»;

8) абзаци четвертий-восьмий пункту 57 викласти у такій редакції:

«Кваліфікаційні вимоги.

Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицина) вищої кваліфікаційної категорії: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа», «Сестринська справа» або «Акушерська справа» з подальшою спеціалізацією за профілем роботи «Медицина невідкладних станів». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) вищої кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 10 років.

Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицина) I кваліфікаційної категорії: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа», «Сестринська справа» або «Акушерська справа» з подальшою спеціалізацією за профілем роботи «Медицина невідкладних станів».

Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) I кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 7 років.

Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицина) II кваліфікаційної категорії: освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа», «Сестринська справа» або «Акушерська справа» з подальшою спеціалізацією за профілем роботи «Медицина невідкладних станів». Безперервний професійний розвиток. Наявність посвідчення про присвоєння (підтвердження) II кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності. Стаж роботи за фахом – понад 5 років.

Диспетчер оперативно-диспетчерської служби (медицина): освіта не нижче рівня фахової передвищої освіти галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медсестринство», освітня програма за дипломом «Лікувальна справа», «Сестринська справа» або «Акушерська справа» з подальшою спеціалізацією за профілем роботи «Медицина невідкладних станів». Безперервний професійний розвиток. Без вимог до стажу роботи.».

5. В Абетковому покажчику назв професій:

1) пункт 7 підрозділу «Професіонали з вищою немедичною освітою медико-лабораторної справи у сфері охорони здоров'я» розділу «Професіонали» викласти у такій редакції: «Цитоморфолог»;

2) пункт 38 розділу «Фахівці» викласти у такій редакції: «Сестра медична / брат медичний станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги».

**Начальник Управління
медичних кадрів, освіти і науки**

Сергій УБОГОВ